Nr. 211. Sobota, 16. Września 1905. Rok 95.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5. po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu **10** hal., pocztą **16** hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. **12**. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie **32** K., półrocznie **16** K., kwartalnie **8** K., miesięcznie **2** K. **70** h. — W miejscu: rocznie **24** K., półrocznie **12** K., kwartalnie **6** K., miesięcznie **2** K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech **3** K. **20** h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach **3** K. **80** h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1. stycznia do końca czerwca lub od 1. lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi **1** K. **50** h., drudzy **60** h. **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po **14** hal., kilkorazowe po **12** hal. od miejsca i wiersza miarą petitową, **ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petitowej.**

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencya dzienników **Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9. i w biurze Ludwika Plohna ulica Karola Ludwika l. 9;** we Francyi w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2 września 1905,

dotyczące przydzielenia gminy i obszaru dworskiego Bobestie, do okręgu sądu powiatowego w Storożyńcu na Bukowinie.

Na podstawie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 Dz. u. p. nr. 59, wydziela się gminę i obszar dworski Bobestie z okręgu sądu powiatowego w Stanestie i przydziela się do okręgu sądu powiatowego w Storożyńcu.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1906 r.

Klein w. r.

P. Minister rolnictwa zamianował w etacie urzędników rachunkowych dyrekcyi lasów i dóbr państwowych, oficyała rachunkowego, Seweryna **Chmurowicza**, rewidentem rachunkowym, a praktykanta rachunkowego, Zygmunta **Waltera**, asystentem rachunkowym.

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że wykazy gruntów, które mają być wywłaszczone dla budowy kolei lokalnej Lwów-Podhajce, na przestrzeni od km. 0·097 do 17·846, dalej na przestrzeni od km. 17·846 do 22·944, od km. 69·295 do km. 85·260, wreszcie na przestrzeni od km. 103·659 do km. 106·800 wraz z planami będą wyłożone, stosownie do przepisu §. 14 ust. z 18 lutego 1878. Dz. u. p. nr. 30, w mieście Lwowie w magistracie lwowskim.

W powiecie lwowskim: w kancelaryi obszaru dworskiego Zniesienie i w urzędach gminnych, oraz w kancelaryach obszarów dworskich w Krzywczycach, Lesienicach, Winnikach, Weinbergen, wraz z Unterbergen, Podberezcach, Czyżkowie, Gajach, Biłce szlacheckiej i Hermanowie, a w powiecie bobreckim w urzędach gminnych w Mikołajowie i Podsosnowie, oraz w kancelaryach obszaru dworskiego w Podsosnowie.

W powiecie brzeżańskim: w urzędach gminnych, oraz kancelaryach obszarów dworskich w Rekszynie, Strychańcach, Dworcach, Poruczynie, Buszczu, Żukowie, Hinowicach, dalej w kancelaryi obszaru dworskiego w Łapszynie i w urzędzie gminnym w Szumlanach małych, a w powiecie podhajeckim w urzędach gminnych i w kancelaryach obszarów dworskich w Litwinowie, Bożykowie i Wołoszczyznie, począwszy od 20 września 1905 przez 14 dni do przejrzenia dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu można wnieść w ciągu powyższych 14 dni na ręce magistratu we Lwowie — względnie c. k. starostw we Lwowie, Bóbrce, Brzeżanach i Podhajcach, lub na miejscu przy komisyi, której termin zostanie później ogłoszony.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 14 września 1905 l. 133.299 o wyłączeniu niektórych miejscowości powiatów: bobreckiego, buczackiego i żydaczowskiego z obszarów zamkniętych obwieszczeniem z dnia 25 sierpnia 1905 l. 123981 z powodu zarazy pyska i racic, — zamieszczone jest w „dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 15 września.

Polityka prezydenta Loubeta.

Prezydent Republiki francuskiej wypowiedział na zakończenie wielkich manewrów armii mowę, która była ujęciem w doskonałą formę krasomówczą zasad, jakich trzymał się p. Loubet przez cały czas swego urzędowania na stanowisku najwyższego urzędnika Rzeczypospolitej. Nie było przytem w tej mowie ani cienia samochwalstwa, gdyż mowca wyłączył wprost swoją osobę z rachuby i mówił tylko o Francyi i jej sprawach. Był też w przemówieniu prezydenta jakiś nieuchwytny akcent zadowolenia człowieka, który zadanie swoje ukończył i patrzy za siebie z czystem i spokojnem sumieniem. Było to jakby męskie, wolne od rozkliwień, pożegnanie się pracownika z terenem swojej pracy. Demokratyczna Francya może też żałować, że dla ścisłego utrzymania zasady demokratycznej, państwo pozbawione zostanie już wkrótce siły, wspartej tak znakomitem doświadczeniem, w chwili, kiedy równowaga i spokój, płynące z doświadczenia, są najważniejszym, najpotrzebniejszym i najrzadszym równocześnie przymiotem kierujących polityków Francyi.

Z podziwienia godną prostotą i otwartością, odstępując od przestrzeganych gdzieindziej w tej mierze zwyczajów, mówił też prezydent Loubet przed gośćmi zagranicznymi, pochodzącymi ze wszystkich stron świata, o armii francuskiej, o jej obowiązkach, o trudnościach, powstałych skrócenia czasu służby wojskowej, wreszcie o niemożności zniszczenia w społeczeństwie francuskiem poczucia obowiązku patryotycznego, o co tak usilnie stara się z jednej strony filozofia sceptyków, z drugiej strony ideologia socyalizmu. Ci, którzy z oddalenia byliby skłonni uwierzyć w popularność we Francyi fantazyj pp. Hervé i Jaurès na temat niedopuszczalności wojny i konieczności wyrzeczenia się „ciasnych“ ambicyj patryotycznych, zamkniętych granicami Francyi na rzecz abstrakcyj o braterstwie ludów, mogą przekonać się ze słów prezydenta Loubeta, że groźby zapanowania międzynarodowego indyferentyzmu we Francyi nie trzeba jeszcze brać zanadto na seryo. Gdyby nie było pewności na faktach opartej, że i społeczeństwo i armia Republiki nie są przystępne hasłom idealnej, kosztem ideałów narodowych budowanej zgody wszystkich ze wszystkimi za każdą cenę, także za cenę honoru narodowego, lekceważonego przez niektórych praktycznych przedstawicieli francuskiego socyalizmu, nie byłby p. Loubet z tym spokojem i z tą siłą przekonania wyraził zaufania narodu do armii.

Prezydent Francyi swojem przemówieniem przyniósł zaszczyt swemu krajowi. Świat ocenia należycie zasługi p. Loubeta w obec Republiki. Słowa najstarszego z *attachés*, generała duńskiego Hegermann-Lindenkrone, który wyraził naczelnikowi Francyi szacunek swojego monarchy, ojca i dziada tylu monarchów europejskich, tłómaczy też nie bez podstawy poważna prasa francuska, jako uznanie ze strony całego cywilizowanego świata. Godności i prostotą, z jaką pierwszy urzędnik Republiki wypełniał zawsze swoją trudną rolę na zewnątrz, zarobił on sobie na słuszną wdzięczność kraju.

UROCZYSTOŚCI WAGNEROWSKIE W MONACHIUM*)

II.

(Luźne uwagi o dzisiejszym wagneryźmie).

Do ostatniej prawie chwili nie posiadała ani literatura niemiecka, ani żadna inna, książki o Wagnerze-muzyku, książki niezależnej od Bayreuthu i od pism Wagnera, napisanej przez muzyka rozporządzającego gruntowną wiedzą fachową i dokładną znajomością dramatu muzycznego i jego ewolucyi od czasów t. zw. (niewłaściwie) reformy florentyńskiej (XVI/XVII wiek). Wszystko co napisano, napisano o Bayreucie, nawet w tym razie, gdy o Bayreuth nie wspominano. Posiadamy znakomite biografie (n. p. Glasenappa), posiadamy rozprawy o Wagnerze jako filozofie, poecie, kapelmistrzu, historyku, przyrodniku, polityku, regeneratorze, reformatorze, pisarzu, etc. etc. — czyli, inaczej mówiąc, fotografowano mistrza ze wszystkich stron, ale nie z jednej: muzycznej. Żaden muzyk nie posiada tak licznej literatury sobie poświęconej (por. Nikolaus **Oesterlein**: „Katalog einer Richard Wagner-Bibliothek“, cztery tomy, cena 50 marek; Lipsk, Breitkopf & Härtel). Znaczna część tej literatury nie jest wytworem samoistnego myślenia, lecz opiera się na „Pismach“ Wagnera, które nadają się do tego, aby je można innemi słowy powtórzyć: pisanie o Wagnerze w ten sposób nie jest trudne, stąd tłómaczy się tak nieproporcyonalnie wielka literatura. Takie książki zaś, jak H. S. Chamberlaina, br. H. P. Wolzogena, Tapperta, Schurégo, Kienzla, Klossa et cons. — są zapewne bystro napisane, niemniej jednak są **tylko** apoteozą Wagnera na podstawie tego, co zawierają jego „Pisma“ i co usłyszano od rodziny Mistrza. Przyłączyli się do tego grona trzej profesorowie Uniwersytetów niemieckich, nb. profesorowie literatury niemieckiej, dla których Wagner-poeta i Wagner-dramaturg był z wielu względów smacznym kąskiem: prof. Franciszek Muncker (Monachium), prof. Wolfgang Golther (Rostock) i prof. Max Koch (Wrocław). Prof. Lichtenberger (Nancy) już przedtem (2 wyd. 1901) napisał książkę o Wagnerze jako poecie i myślicielu. Wagner sięgnął do pragermańskich mitów, średniowiecznych podań, francuskich sag, wskrzesił (choć nie pierwszy) średniowieczne postacie, czyli czerpał z tej dziedziny, która była w jego czasach przedmiotem badań germanistów. Stąd sympatya i zachwyt nad Wagnerem-poetą. Nie dość na tem: w dramatach swych użył Wagner starej średniowiecznej kolorystyki wiersza z poematów bohaterskich, jak alliteracya i „Stabreim“. Zachwyt podwoił się. Jak to Wagner uczynił, jak zmienił i przekształcił materyał mitologiczny i jakie typy stworzył, **co** dał nowego, a co zaczerpnął wprost — wszystko to stało się przedmiotem badań „des historischen Sitzfleisches“. Sam fakt, że Wagner zbliżył się do germanistyki i jej dziedziny, wystarczył, aby to co napisał, otrzymało sankcyę silnych wiedzą. W niemałem kłopocie znaleźli się estetyzujący pisarze muzyczni niemieccy wobec tego, że Wagner wzgardził muzyką symfoniczną jako taką, a nawet muzyce wogóle przeznaczył wobec poezyi dramatycznej i mimiki podrzędniejszą rolę, choć przyznawał, że jest w stanie wyrazić to, czego ani słowo ani ruch wzgl. odruch nie wyrazi i pomimo, że o „Tristanie“ mówił, iż w nim wszystko jest muzyką. Wobec potępienia muzyki symfonicznej przez Wagnera (nawiasem mówiąc wielkiego symfonistę) — cóż miano zrobić z takgenialnymi twórcami, jak Ryszard Strauss lub Antoni Bruckner? Rozsądniejsi nie dali się w błąd wprowadzić, ale inni, a zwłaszcza znany wściubski, krytyk i essayista, Paul Marsop, („Dr. phil. ausser Dienst“) wydali szereg broszurek, pisemek i książeczek w bombastyczno-dytyrambicznym stylu, w których dramat muzyczny jest wychwalany jako jedyna forma przyszłości i najdoskonalsze dzieło sztuki, ponieważ... jednoczy wszystkie sztuki razem.

Mniejsza o to, że Wagner był — zresztą jako potężna geniuszem jednostka — jednostronnym i mniejsza o to, czy połączenie wszystkich sztuk jest rzeczywiście połączeniem, mieszczącem się w całkowitem wrażeniu psychicznem bez reszty, ale żeby z wagneryzmu robić „dogmat“, wykluczający inne „dogmaty“ innych geniuszów, na to trzeba chyba estetyka podszywającego się bezprawnie pod miano muzyka. Jeśli mówię o p. Marsopie, to nie dlatego, aby miał być czemś niezwykłem, ale dlatego, że to indywiduum należy do najgłośniejszych krzykaczy, spekulujących na łaskę pani Cosimy Wagner i klepiących z poufałością po ramieniu takich olbrzymów, jak Bach, Schumann lub Czajkowski. Rzecz dziwna, że i u nas spotkałem ludzi, którzy sądzili, iż pana Marsopa trzeba rzeczywiście seryo brać. Że Liszt i Bülow pisali o swym przyjacielu Wagnerze, to czynili to z głębokiego przekonania i uwielbienia dla Mistrza. Ale, że p. Marsop pisze, to musi dziwić niejednego, kto miał przez chwilę sposobność znajdowania się w bliskości tego rodzaju ludzi, którzy wszystko co piszą, piszą dla pozoru bezdennej gł...ębi. Nie przeczę, że p. Marsop mógł dać wspaniałe nawet pomysły do dekoracyi „sali koncertowej przyszłości“, ale czy nie lepiej jest zostać tapicerem estetyzującym, niż pisać o muzyce? A takich jest dużo: n. p. Sakolowsky, Mey, Floch, Wimmersdorf, Kloss etc. Jestto klika, która małpując Wagnera, rzuca się na muzykę przeszłości, hałasuje i za jednym zamachem ordynarnych łap, zmiata z powierzchni wielkich mistrzów, którzy — jeśli Wagner nazwał ich swymi prekursorami — byli w każdym razie gruntem, bez którego i Wagner byłby **nie** doszedł do tego, do czego doszedł. Tacy ortodoksyjni wagneryci rzucają się też na Nietzschego, że śmiał oderwać się od Wagnera. Nietzsche odpowiada im na to: „Viel Lärm mordet die Gedanken!“ — Pokrótce można odbyć przegląd tych manifestów, które na nieszczęście zbałamuciły wielu naiwnych i niewiele umiejących: a więc przedwagnerowska sztuka jest sztuką muzealną, która posiada jedynie historyczne znaczenie i należy jej unikać, ponieważ nie odpowiada dzisiejszym poglądom na sztukę; zresztą zawiera ona wiele pierwiastku optymistycznego, co sprzeciwia się.... Schopenhauerowi i jego wielkiemu uczniowi Wagnerowi. Należą tu takie opery, jak niejakiego Mozarta, Webera, Lortzinga et cons. Opery też należy zarzucić, bo Wagner był przeciwnikiem oper i ich nie pisał (?!). To, co po IX symfonii Beethovena powstało, jest niewiele warte, gdyż.... Wagner tak powiedział, a raczej uznał ją za zakończenie wszelkiej muzyki symfonicznej, pochodzącej — jak Wagner chciał — od tańca (?!). Dzieła wagneryanów niemieckich należy wcielić do repertuaru „Teatru księcia rejenta“, jako.... zapewne dzieła przyszłości, „która zawsze przyszłością pozostanie“. Obcokrajowcy powinni być wykluczeni z sal koncertowych i teatrów niemieckich, ponieważ.... nie posługują się filozofią Schopenhauera i mitami germańskimi, które Wagner uznał za najodpowiedniejsze do wyrażania „des Rein-Menschlichen“. *Eo ipso* narody te nie są w stanie zdobyć się na dramat muzyczny. Wagner stworzył (?!) nową formę, zwaną dramatem muzycznym, od Wagnera poczyna się właściwa muzyka....

(Dokończenie nastąpi).

Adolf Chybiński.

*) Por. Nr. 187 i 188.

Tego ująć mu nie mogą nawet ci, którzy sądzą, że w polityce wewnętrznej p. Loubet nie dosyć umiał zaznaczyć swego wpływu i swojej osobistej skłonności do umiarkowania. Jego usprawiedliwieniem w tej mierze jest zresztą tekst, duch i praktyka konstytucyi francuskiej. Tekst konstytucyi zaniedbał otoczyć władzy wykonawczej gwarancyami, które są koniecznem i logicznem uzupełnieniem dźwiganej przez nią odpowiedzialności. Duch konstytucyi jest niejasny i przyćmiony w skutek luk, pozostawionych z umysłu przez trwożliwe doktrynerstwo ustawodawcy. Wreszcie praktyka konstytucyjna, nadużycia jednych, bierność drugich skrzywiły do reszty cały mechanizm konstytucyjny. Zamiast rzeczywistej władzy, opartej na prerogatywach prawnie uznanych, a w praktyce wykonywanych, obyczaje polityczne trzeciej Republiki pozostawiły prezydentowi jedynie możność wywierania wpływu moralnego i próbowania perswazyi. P. Loubet chciał w wielu okolicznościach nadać tej czysto teoretycznej możności wartość praktyczną. Miał po temu wszystkie dane, przedewszystkiem wielką uczciwość i wielkie przywiązanie do kraju Jeżeli wynik prawie nigdy nie odpowiedział jego pragnieniom, to całą niemal winę trzeba położyć na karb wad instytucyi, nie człowieka.

Przesilenie na Węgrzech.

Sytuacya polityczna na Węgrzech weszła na nowe tory, z chwilą przyjęcia przez Najj. Pana dymisyi br. Fejérvárego. Prasa opozycyjna przyjęła wiadomość o upadku gabinetu z nietajoną radością. Koalicya przypisuje sobie jednak niezasłużenie zwycięstwo, którego faktycznie nie odniosła. Br. Fejérvárego nie byłyby zmusiły do ustąpienia wysiłki jego przeciwników, którzy stawiali na każdym kroku przeszkody, uniemożliwiające dojście do porozumienia, pomiędzy Koroną a opozycyą. Wyrażone *votum* nieufności, i zainicyowany w całym kraju bierny opór nie byłyby w stanie pokonać gabinetu węgierskiego, gdyby br. Fejérváry wytrwał na tem stanowisku, jakie wyznaczył mu przebieg spraw po nieudałym zamiarze skłonienia koalicyi do ustępstw, wymaganych przez Koronę. Premier ministrów porzucił jednak tę drogę, przyjmując do swego programu, za radą ministra spraw wewnętrznych, reformę prawa wyborczego, która nie uzyskała przyzwolenia Monarchy i ta jedynie przyczyna skłoniła go do wręczenia dymisyi.

Koalicya nie ma wogóle wielu powodów do uderzania w surmy tryumfalne. Cała jej wytężona we wszystkich kierunkach działalność nie uczyniła, na szczęście, wielkiego wyłomu w sprawach węgierskich. Zaległości podatkowe nie są tak wielkie, aby mogły odebrać państwu możność normalnej administracyi kraju, zapewnioną jest również trwałość traktatów handlowych i równowaga budżetu państwowego.

Koalicya nabrała już zapewne w ciągu ostatnich trzech miesięcy przeświadczenia o bezskuteczności sposobów prowadzonej walki. Może zechce więc teraz zakończyć ją w taki sposób, który byłby zgodny z interesami całej Monarchii i Węgier.

Baron Féjerváry przybył przedwczoraj po obiedzie do Budapesztu, gdzie odbyła się zaraz po jego powrocie rada gabinetowa, na której omawiano obecną sytuacyę, wywołaną przyjęciem dymisyi. O ile wiadomo, członkowie gabinetu postanowili wziąć udział w otwarciu Sejmu. Bar. Féjerváry zawiadomi Izbę o swem ustąpieniu i o misyi, poruczonej mu przez Monarchę, dalszego prowadzenia prowizorycznie spraw państwowych. Równocześnie zawezwie premier ministrów Izbę, aby odroczyła narady, aż do chwili, w której utworzy się nowy gabinet. W tym zaś wypadku, gdyby Izba zgodzić się na to nie chciała, bar. Féjerváry ogłosi Odręczne Pismo Monarchy, odraczające na krótki czas Sejm węgierski.

W przeddzień otwarcia Sejmu panował gorączkowy ruch w Budapeszcie.

Stronnictwo liberalne odbyło konferencyę, na której hr. Tisza wspomniał o dymisyi rządu i zwrócił uwagę na niezaprzeczoną dotychczas wiadomość, iż projekt reformy wyborczej został odrzucony przez Koronę z powodu interwencyi hr. Gołuchowskiego i br. Gautscha. Hr. Tisza oświadczył, że osobiście jest przeciwnikiem powszechnego prawa głosowania i z radością wita to postąpienie Monarchy, jednakże nie może dopuścić do tego, aby do spraw wewnętrznych Węgier mieszał się Minister spraw zagranicznych, albo austryacki Prezydent Ministrów. Mowca proponuje z tego powodu wniesienie interpelacyi w Sejmie węgierskim, z zapytaniem, czy wiadomość ta jest prawdziwa. Po dłuższej dyskusyi wniosek ten przyjęto. Uchwalono następnie wybrać komisyę dla ustalenia programu dalszej działalności. Po mowie hr. Tiszy, odrzucono wreszcie wniosek o wybór komisyi, która miała rozważyć możność zbliżenia się stronnictwa liberalnego do innych stronnictw.

Dysydenci odbyli również wczoraj posiedzenie pod przewodnictwem p. Daranyiego, na którem, po referacie Andrassyego, jednogłośnie przyłączyli się do wniosku koalicyi o postawienie gabinetu br. Féjervárego w stan oskarżenia. Również w sprawie projektu reformy prawa wyborczego przyłączono się do wczorajszej uchwały komitetu opozycyi.

Stronnictwo niezawisłych przyjęło na konferencyi, która odbyła się także wczoraj, akt oskarżenia przeciw br. Fejérváremu. Co do stanowiska partyi w kwestyi wyborczej, Kossuth oświadczył, że jego stronnictwo stoi na tem samem stanowisku, jak w chwili powzięcia uchwały dnia 21 sierpnia b. r. Koalicya uważa za pierwsze swe zadanie przeprowadzenie żądań narodowych i ekonomicznych, a dopiero potem uwzględnienie żądań socyalno-politycznych.

Wiener Allg. Ztg dowiaduje się z kół politycznych, że wniosek, stawiający br. Fejérvárego w stan oskarżenia, nie wejdzie na porządek dzienny Sejmu, gdyż br. Fejérváry miał złożyć oświadczenie, że raz na zawsze wycofuje się z życia politycznego.

Deputowany liberalny Desy zgłosił już w prezydyum Izby wniosek w sprawie zaprowadzenia powszechnego prawa głosowania, według którego prawo wyborcze posiadałby każdy obywatel węgierski, który ukończył 25 lat życia i umie czytać i pisać. Posłem mógłby być wybrany tylko ten, kto posiada czynne prawo wyborcze i włada w słowie i piśmie językiem państwowym.

Podobny wniosek postawią: poseł demokratyczny Vaszonyi i socyalno-demokratyczny Mezöffy. Wszystkie te wnioski wejdą tylko, na razie, na porządek dzienny obrad. Punkt ciężkości sytuacyi przeniesie się prawdopodobnie z Izby sejmowej na ulice, gdzie odbędzie się szereg pochodów i demonstracyj. Młodzież akademicka postanowiła urządzić korowód z pochodniami przed lokal klubu stronnictwa Kossutha; socyalni-demokraci przygotowują się również do politycznych demonstracyj.

O dalszym przebiegu wypadków w Budapeszcie otrzymaliśmy w ostatniej chwili następujące telegramy:

Budapeszt, 15 września. Pos. Vazsonyi zgłosił wniosek o wybór komisyi dla przedłożenia projektu w sprawie powszechnego prawa głosowania. Poseł Babo, z partyi Kossutha, również przedłożył wniosek o reformę wyborczą w duchu powszechnego głosowania.

Minister spraw wewnętrznych Kristoffy został wczoraj wybrany posłem na Sejm węgierski w miejscowości Bogsan.

Posłowie, którzy w ostatnich czasach wystąpili z partyi liberalnej, odbyli wczoraj konferencyę, na której uchwalili nie tworzyć nowego stronnictwa. Oświadczyli, że stoją na zasadzie ustaw z r. 1867 i dążyć będą do umożliwienia przywrócenia harmonii między Królem a narodem i do utworzenia rządu parlamentarnego. Przewodniczącym swym obrali p. Nasi'ego.

KORESPONDENCYE.

Rzym, 12 września.

(Trzęsienie ziemi w Kalabryi).

Wiadomości, jakie tu przychodzą w sążnistych telegramach z Kalabryi o trzęsieniu ziemi i zniszczeniu całej prawie prowincyi, są przerażające i zepchnęły też chwilowo na drugi plan inne wiadomości, jak n. p. z Rossyi i Japonii. Ale bo też klęska narodowa jest rozmiarów przerażających. Prawda, że Kalabrya jest ziemią klasyczną trzęsień podziemnych i od wieków powtarzają się tam katastrofy tego rodzaju. Nie mówiąc już o średnich wiekach, w latach 1689 i 1783, ostatnio zaś w 1894 nawiedzona została wielkiemi trzęsieniami ziemi. Obecnie powiat Catanzaro, Monteleone, Pizzo (gdzie rozstrzelany został król neapolitański, J. Murat), Cosenza, t. j. prawie cała Kalabrya, aż do pobrzeża zachodniego Sycylii z Messyną, zostały dotknięte nieszczęściem, ale zwłaszcza Monteleone i Pizzo, oraz ich okolice, przedstawiają obraz strasznego zniszczenia. Straty materyalne są właściwie nieobliczone, zabitych liczą ogółem do tysiąca, rannych daleko więcej. W gruzach leżą miasteczka i wsie, stacye kolejowe.

Ponieważ uderzenie przyszło w nocy, zaskoczyło mieszkańców we śnie, przeto zabitych i rannych jest wielu, a przytem trzęsienie było silne i trwało dwadzieścia sekund, co jest nadzwyczajne: najprzód uderzenie było pionowe (t. j. najniebezpieczniejsze), potem faliste.

Od tego czasu ludność prowincyi nocuje pod gołem niebem, w szałasach i namiotach. Panuje wielka nędza i przygnębienie, które podtrzymuje wydobywanie z pod gruzów przywalonych ofiar.

Trzeba jednak powiedzieć, że przy tej sposobności zbudziła się solidarność całych Włoch. Kalabrya, używająca głównie rozgłosu z pwodu rozbójników, jacy po wszystkie czasy grasowali w jej górach, jest krajem biednym, kopciuszkiem ekonomicznym, tak, jak Bazylikata i Apulia. Tem bardziej więc inne części Włoch czują się w obowiązku pospieszyć z pomocą. Król Wiktor Emanuel pojechał niezwłocznie z Piemontu, gdzie bawił przez lato, do Kalabryi i zwiedzać ją będzie samochodem, bo i linie kolejowe tu i owdzie są zerwane.

Tak częste powtarzanie się trzęsień ziemi w Kalabryi tłómaczą tem, że w tem miejscu skorupa ziemska jeszcze ostatecznie nie osiadła zupełnie, więc się obniża. Dzieje się to mianowicie w krajach górzystych, natury wulkanicznej. Ale n. p. w Sardynii niebywa trzęsień. Chcianoby również dopatrzeć się związku między zaćmieniem słońca, a seismicznemi uderzeniami, gdyż, rzeczywiście, dostrzeżono pewną styczność między plamami słonecznemi a budzeniem się wulkanów.

W ostatnich czasach wulkan na Stromboli, Etna i Wezuwiusz były znów czynnymi. Niedaleko Pizzo, zniszczonego obecnie, spadł deszcz popiołu, morze cofnęło się, a potem wtargnęło gwałtownie na brzeg o pięć metrów dalej, niż w normalnym stanie.

Dzienniki przynoszą też codziennie opisy przerażających scen, jakie towarzyszyły katastrofie. Składki, zbierane w całych Włoszech, dochodzą już do wielkich sum; król ofiarował zaraz 100.000 lirów na dotkniętych klęską.

Liga francusko-włoska, rezydująca w Paryżu (do której należy generał Türz, Węgier), skorzystała ze sposobności, aby agitować w Paryżu na rzecz Włoch. Dlatego odbędzie się nad Sekwaną wielkie przedstawienie na rzecz dotkniętych. Wiem, że i Pius X. odczuł klęskę i skomunikował się z miejscowymi biskupami. Rząd wysłał także oprócz żołnierzy dla dania pomocy nieszczęśliwym ministra robót publicznych, p. Ferraris, inżynierów, doktorów, żywność i t. d.

Wszystkie obserwatorya seismograficzne Włoch, (a jest ich kilkanaście) zapisały trzęsienie ziemi, doniosły o niem, nie wyjmując obserwatoryum watykańskiego. *D.*

W Królestwie Polskiem i w Rossyi.

Generał-gubernator Skałon na razie występuje jako naczelnik okręgu wojskowego,

18)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

ŚLEPY STROICIEL.

(Z francuskiego).

IX.

(Ciąg dalszy).

„Dowiedziałem się później, że moi protektorowie byli bardzo ze mnie niezadowoleni z tego powodu. Nie żałowano sobie, jak się pan słusznie domyśla, aby mnie znowu okrzyczeć za oryginała. Jakto! taki biedny muzyk małomiasteczkowy miał to szczęście, że minister sztuk pięknych przyjechał do Buzet jakby umyślnie, aby go usłyszeć, otrzymał niespodziewane propozycye, zapewnienie wspaniałej karyery w Paryżu i był taki szalony, że wypuścił z ręki podobną sposobność!

„Łatwo pan sobie wyobrazi, na jakie ataki byłem narażony, nietylko ze strony tych wszystkich, którzy mną się dawniej interesowali i którzy serdecznie pragnęli polepszenia mego losu, ze szczerej życzliwości lub przez miłość własną, ale także ze strony obojętnych. Jedni, nie mogli mi darować, że ich życzliwości nieuznałem, drudzy, że nie odpowiedziałem godnie nadziejom, jakie nasze miasteczko we mnie pokładało. Niech pan sobie pomyśli, że przez całych dwadzieścia cztery godzin całe Buzet marzyło, że będzie we mnie reprezentowane w Paryżu! Patryotyzm lokalny był słusznie oburzony. Rzecz cała nabrała ogromnego rozgłosu: mówiono o tem we wszystkich pałacach — i w kawiarniach także, a nawet w samym Nerac, gdzie wiceprefekt okazywał się wprost oburzony na sposób, w jaki odpowiedziałem ministrowi, który raczył mi zrobić tę propozycyę; zdawało mu się, że jego osobista władza dotkniętą została. Była to, panie, komiczna strona tego cichego dramatu, w którym uczyniłem poświęcenie (jeżeli panu to słowo nie wyda się nadto przesadne) mojej artystycznej karyery dla mojej miłości.

„Jednogłośna krytyka, której stałem się przedmiotem, nie obudziła we mnie żadnego żalu z powodu mego postanowienia, tylko po fakcie dokonanym, po niejakiem zdenerwowaniu, jakiego doznawałem, odczułem dość wybitną gorycz, jaką to wyrzeczenie mi sprawiło. Pan mnie łatwo zrozumie; czy jest na świecie jaki artysta, którýby nie marzył o sławie? I czy jest artysta, któregoby Paryż nie nęcił?...

„Było niepodobieństwem, aby moja ukochana trwała długo w nieświadomości wypadku, który miał tyle następstw i wśród otoczenia, w którem żyliśmy oboje, tyle hałasu narobił.

„Julia dowiedziała się od swojej bratowej o tem co mi zaproponowano i o mojej odmowie. Dowiedziała się, na szczęście, dopiero w miesiąc potem, w chwili, gdy było za późno się zawrócić z raz powziętej decyzyi. To, czego doznała, było to rodzajem nieśmiałej i nieco skruszonej radości, która wzruszyła mnie do głębi i wynagrodziła mi, niech pan wierzy, stokrotnie to, co dla niej zrobiłem.

„— Dla mnie.... aby zostać ze mną.... odmówiłeś!...

„Te słowa wracały nieustannie na jej usta i wtedy, wdzięcznym i czułym ruchem brała mnie za ręce i usta na nich składała, jakby dziękując, że te ręce nie będą dobywać harmonijnych tonów zdala od tej, która kochać je raczyła.

„Nieprawdaż, kochany panie, że zdarzają się w życiu błogie chwile, jakby wypoczynku, w których jednocześnie w nas i wokoło nas roztacza się ogromne uspokojenie?.. Jest to zupełnie podobne do niektórych dni jesiennych tego kraju, wspaniale spokojnych, cichych, do tego stopnia, że nawet bieg czasu zatrzymywać się zdaje, jak gdyby czas, zapominając o nas w naszej błogości, usypiał....

„Zażywaliśmy oboje z Julią słodyczy tego przestanku losu przez kilka miesięcy, które nastąpiły po fetach w Buzet i mojej odmownej odpowiedzi wyjazdu z Gaskonii....

„Były to miesiące bez żadnych wstrząśnień, cisza jakiiej nasze miłosne braterstwo nie zaznało dotychczas. Zazdrość nie gnębiła już pani d'Escarpit i nie mąciła nam spokoju. Serce jej spokój znalazło w tem, co całkiem niesłusznie nazywała mojem poświęceniem. Teraz już była pewna, że nic nie stanie pomiędzy nami, że nic mego przywiązania nie zakłóci.

„A ja sam, wyrzekłszy się ambicyi, wyrzekłszy się stanowczo wszelkich pokus i fantazyi o sławie i powodzeniu, czułem w sobie dziwną pogodę. Nie kochać nic więcej, tylko moją sławę i kobietę, która jest jej natchnieniem, są to bezwątpienia najpomyślniejsze warunki dla rozwoju artysty. Nigdy jeszcze więcej nie pracowałem; nigdy lepiej nie panowałem nad darami, które miałem od Boga. A ponieważ żadna istota ludzka ani za mego życia, ani po mojej śmierci nie posłyszy tego, co wtedy skomponowałem — ponieważ wiem i wyznaję, że niemam dzisiaj żadnego talentu — może zechce mi pan uwierzyć, że w tych dziełach, zrodzonych w owych szczęśliwych czasach twórczości, byłoby może coś takiego, co nawet w Paryżu mogłoby na rozgłos zasłużyć...."

Poczciwiec wypowiedział te ostatnie wyrazy z zapałem, ze wzruszeniem, które, wbrew jego słowom, dowodziły, że artysta, ze swojemi marzeniami i ambicyami nie zamarł w nim do tego stopnia, jak utrzymywał. Czyż nie miałem zresztą, kilka godzin temu, najlepszego dowodu, że talent jego żył jeszcze w całej pełni?

Po krótkiej przerwie podniósł znowu czoło i mówił dalej:

„Ten spokój rozkoszny trwał całą jesień, całą zimę, a nawet wiosna go nie zakłóciła.

„Jednakże, około kwietnia w tym ostatnim roku, zauważyłem, że Julia bywa coraz bardziej roztargniona i niespokojna, nie chce mi się przyznać, jakie są tego powody.

„Myśl jedna ją trapiła, którą w tajemnicy przedemną trzymała. Tak obojętna zazwyczaj na echa zewnętrznego świata, codziennie teraz zatapiała się w czytaniu dzienników. Skoro ją chciałem pytać, dawała wymijające, chociaż wesołe odpowiedzi. Czułem zresztą, iż jest więcej zainteresowana niż niespokojna: bez wątpienia wzruszenie jej powodowała jakaś nadzieja, a nie niepokój.

(Ciąg dalszy nastąpi).

odbywając inspekcye armii w rozmaitych miejscowościach kraju. Karta polityczna w jego działaniu na nowym urzędzie jest zawsze jeszcze śnieżnej białości: petentów przyjmuje grzecznie, Jaczewskiego pozostawił na stanowisku szefa kancelaryi.... więcej nic o nim nie da się powiedzieć. Może też istotnie czeka on — jak chce zanotowana przez nas wczoraj pogłoska — na swego następcę, a sam zostanie jedynie u steru siły zbrojnej Królestwa Polskiego. Wszak *Birżewyja Wiedomosti* dowiadują się z wiarygodnego źródła, że w składzie administracyi gubernialnej generał-gubernatorstwa warszawskiego zajść mają wkrótce poważne zmiany. Polegają one przedewszystkiem na projekcie oddzielenia urzędu dowódcy wojska w okręgu warszawskim od urzędu generał-gubernatora, któremu powierzony będzie wyłącznie zarząd cywilny kraju.

Głoszą też, że w dniach najbliższych nastąpi w Warszawie zniesienie stanu oblężenia. Sfery urzędnicze twierdzą przeciwnie: wyjątkowe prawa utrzymane zostaną i podczas wyborów do Dumy, zwłaszcza wobec zapowiedzi socyalistów, że będą rozpędzać zgromadzenia w Warszawie i w Łodzi. Podobnej „próbie sił“, zdaniem tych sfer, jedynie stan oblężenia przeszkodzić może.

Że o przyszłych wyborach myśli wielu. nie ulega chyba wątpliwości. Śmiesznie jednak wygląda skromne pisemko p. t. *Gospodarz* i *lokator*, które już dzisiaj występuje z ustaloną i „pewną“ listą kandydatów do Dumy z miasta Warszawy. Znaleźli się między nimi i Władysław hr. Tyszkiewicz, który raczej z Wilna lub gubernii wileńskiej kandydować zapragnie, i profesor lwowskiego Uniwersytetu, Szymon Askenazy.

W ostatnich dniach powróciło do Warszawy mnóstwo osób z Petersburga, a pomiędzy niemi panowie i panie, starający się o różne pozwolenia na szkoły prywatne przeróżnego typu. Prócz w najlepszym razie słodkich obiecanek, nie wiele więcej ze stolicy przywieziono. Wśród przełożonych zakładów żeńskich powróciła i hr. Platerówna. Dotarła ona przez stosunki swe do cesarzowej wdowy i cesarzowej panującej. Wrażenie, jakie stamtąd wyniosła, miało być takie, że obecnie znów panuje w sferach „najwyższych“ usposobienie względem nas przyjazne. Na czemby jednak ogólnikowe to określenie ugruntować można a faktami poprzeć, objaśnić bliżej nikt nie umie.

Na otwarcie sezonu reżyserya warszawskiej opery zamierzała wystąpić z „Konradem Wallenrodem“ Żeleńskiego, cenzor jednak orzekł, iż na tyle niebezpieczne eksperymenty „jeszcze jest za wcześnie“. Wobec tak stanowczego wyroku, w miejsce „Konrada“, powędruje na scenę ponownie sympatyczna „Halka“.

Przysłowie: „gdzie dwóch walczy, tam korzysta trzeci“, sprawdziło się raz jeszcze w dziejach bezrobocia szkolnego w Królestwie Polskiem. Oto korespondent *Czasu* pisze: „Okazuje się, że na strejku szkolnym najlepiej wyszli żydzi, którzy najenergiczniej głosili bojkot szkoły rossyjskiej. W skutek bowiem wyludnienia się szkół w następstwie strejku, władza szkolna zniosła przepis co do przyjmowania do szkół rządowych pewnej tylko, ściśle oznaczonej liczby uczniów żydowskich, a z ulgi tej niezwłocznie i skwapliwie skorzystali żydzi, których obecnie jest w szkołach rządowych daleko więcej, niż w latach poprzednich. Tak samo zręcznie wyzyskują żydzi na swoją korzyść bezustanne strejki ekonomiczne, które w teoryi propagują najkrzykliwiej“.

Komisya hr. Solskiego

zaopiniowała, że zgromadzenia przedwyborcze wyborców wszystkich kategoryj mogą się odbywać jedynie w miastach. Osoby, które urządzają zebrania, zawiadamiają o tem policyę, ta zaś może wysłać swego przedstawiciela na zebranie. W sprawie zebrań przedwyborczych policya wogóle nie otrzyma żadnych nowych wskazówek i winna jest działać na ogólnych zasadach, nie pozwalać jedynie na przemówienia antirządowe i na manifestacye, a w żadnym razie nie przeszkadzać swobodnej wymianie myśli. Dodać należy, że udział policyi na zebraniach przedwyborczych nie jest obowiązkowy.

Co się tyczy włościan, wyjaśniono, że należące do nich grunta „ukazowe“, nie mogą być wliczane do gruntów nabytych przez nich później przy określaniu ich cenzusu dla uczestniczenia w wyborach z ramienia właścicieli ziemskich.

Rozpatrywanie skarg na nieprawidłowość wyborów do Dumy państwowej będzie się koncentrowało — jak donosi *Nowoje Wremia* — w tym samym I. oddziale senatu rządzącego, gdzie obecnie rozpatrywane są skargi na nieprawidłowość wyborów do ziemstw, zarządów miejskich i innych Stowarzyszeń społecznych. Prowadzenie tych spraw powierzono star. sekretarzowi N. Chlebnikowowi.

Wszystkie urzędy pocztowo-telegraficzne w Królestwie Polskiem otrzymały zawiadomienie, że korespondencya rekomendowana, wysyłana w obrębie Królestwa Polskiego, może posiadać jedynie tylko adres w języku polskim, bez tłómaczenia na język rossyjski.

Identyczne rozporządzenie wydano do okręgu pocztowego grodzieńskiego, w którem główny zarząd poleca przyjmować bez żadnej kwestyi listy rekomendowane, adresowane wyłącznie w języku polskim w obrębie całej gub. grodzieńskiej do Królestwa Polskiego.

Równocześnie załatwiono pomyślnie sporną kwestyę, dotyczącą przyjmowania polskich depesz.

Rozruchy na Kaukazie

nie ustają. W Tyflisie odbywają się bezustanne utarczki drobniejszych oddziałów wojsk z Tatarami i Kurdami. Dom, w którym schronili się Tatarzy, zbombardowała artylerya, kładąc wszystkich trupem.

Do *Timesa* donoszą z Tyflisu: Czterej obywatele angielscy, oblężeni przez Tatarów w dzielnicy Balakani, zostali uwolnieni tylko dzięki energicznemu wystąpieniu konsula angielskiego Urquasta. Przedarł się on na czele oddziału konnicy do domu, w którym Anglicy byli zamknięci i zdołał ich uwolnić. Według opowiadań jednego z tych Anglików, p. Wilana, główną przyczyną zajść w Baku jest policya tamtejsza, która podczas całego trwania rozruchów działała na spółkę z hordami tatarskiemi.

Jeden z komisarzy policyjnych w Baku został aresztowany na żądanie konsula angielskiego, ponieważ brał czynny udział w rabunku angielskiego Towarzystwa naftowego.

Przedstawiciele ludności muzułmańskiej oświadczają w listach, adresowanych do petersburskich dzienników, że rzeź w Baku rozpoczęli Ormianie, dawno już do niej przygotowani. Ludność ormiańska znajdowała się pod wpływem gazet ormiańskich, które systematycznie szczuły przeciw Tatarom. Nędza w Baku jest trudną do opisania; kto może, ucieka z miasta. Pozostali, cierpią straszną nędzę i głód, gdyż brak nawet najzwyczajniejszego chleba. Mięsa już od tygodnia nie widziano.

Banda Tatarów napadła w Gori na dwór tamtejszego właściciela dóbr, ks. Cycyanowa i zamordowała go. Gdy nadciągnęli kozacy, mordercy przepadli bez śladu.

Kijowski 21 korpus armii, który zmobilizowano przed zawarciem pokoju, celem wysłania go do Mandżuryi, wysłano teraz do Baku. Według informacyi *Naszej Żiżni*, postanowiono tam zgromadzić 18.000 wojska z Rossyi europejskiej i azyatyckiej.

Pet. Ag. tel. donosi: Rozmaitym przedsiębiorstwom kolejowym pozwolono zmienić opalanie lokomotyw naftą na opalanie węglem i na pokrycie zapotrzebowania swego węglem angielskim, lub, jak to ma miejsce w kilku wypadkach, węglem szląskim. Do petersburskich firm naftowych donoszą z Niżnego Nowogrodu, że wiele fabryk i młynów wstrzymało pracę z powodu braku nafty. Obawiają się, iż magazyny nafty zostaną podpalone.

Luźne informacye.

Dzienniki petersburskie twierdzą, iż sprawa amnestyi będzie przedmiotem obrad specyalnej komisyi. Ogłoszenie aktu o amnestyi należy spodziewać się w październiku lub listopadzie b. r.

Rada państwa ma otrzymać prawo inicyatywy prawodawczej a zarazem interpelacyi ministrów.

Ogromna większość instytucyj i osób, do których zwróciło się ministerstwo skarbu z zapytaniem. oświadczyła się za najszybszem wprowadzeniem w użycie systemu metrycznego miar i wag. Wobec tego ministerstwo skarbu przedstawi odpowiedni wniosek jeszcze podczas tegorocznej sesyi Rady państwa.

Położenie w Japonii.

Wiadomości z Tokio brzmią ciągle niepomyślnie. Wzburzenie ludności przeniosło się obecnie z miasta stołecznego na prowincyę, gdzie nie ustają rozruchy i objawy niezadowolenia. Rząd zawiesił wydawnictwo trzech pism prowincyonalnych, usiłując wpłynąć na uspokojenie umysłów, podburzanych ustawicznie przez przeciwników pokoju. W Jokohamie zerwała się formalna rewolucya: W dniach 12 i 13 b. m. o północy tłum, złożony przeważnie z robotników portowych, podpalił ośm kiosków policyjnych. Ten sam los spotkał liczne domy urzędnicze i wielkie magazyny. Nad ranem nadeszło z Tokio 400 żołnierzy, którzy obsadzili konsulaty i magazyny handlowe, jako też miejskie rezerwoary z naftą. Gubernator i burmistrz wydali odezwy, wzywające ludność do spokoju. 600 Rossyan z Sachalinu, którzy załogują pod opieką policyi, musiało się bronić przed napadami tłumu z bronią w ręku. Ze strony policyi inspektor i trzech policyantów jest ciężko rannych, 37 zaś lekko. Obecnie zapanował tam już spokój, przywrócony przy pomocy 2 kompanij wojska i policyi.

W Tokio ogłosiła policya wykaz ofiar ostatnich niepokojów na ulicach miasta. Po stronie demonstrantów zginęło 9 osób, a 380 odniosło cięższe lub lżejsze rany, po stronie policyi jest 338 urzędników straży niezdolnych do pełnienia służby.

Daily Express donosi z miasta chińskiego Czifu, że krąży tam pogłoska, jakoby w armii lądowej japońskiej i w marynarce wojennej panowało również niezadowolenie. W kilku pułkach piechoty w miejscowości Osaka zbuntowali się żołnierze i odbyli szereg zgromadzeń poufnych. Mikado nakazał aresztować naczelników rokoszu i natychmiast wykonać na nich wyrok śmierci. Wielu żołnierzy zostało aresztowanych. Władze wojskowe zamierzają ogłosić stan wojenny we wszystkich miastach portowych japońskich. Utrzymuje się też pogłoska, że okręt admiralski „Mikasa“ zatonął wskutek spisku marynarzy, którzy postanowili ów statek zatopić, aby dać wyraz swojemu niezadowoleniu.

KRONIKA.

Lwów, 15 września.

— Kalendarz.

Sobota (16 września):

Ludmili Panny. — Sędzisława. — Anftyma.

Wschód słońca o godzinie 5·45 rano, zachód słońca o godzinie 6·4 po południu.

— Przepowiednia pogody. Wiedeńska stacya meteorologiczna zapowiada na dziś, piątek: w Galicyi wschodniej i na Bukowinie: Po większej części pochmurno, mniej lub więcej wietrzno, ciepło zrana mgła; w Galicyi zachodniej: Zmiennie, miejscowe opady atmosferyczne, mniej lub więcej wietrzno miernie ciepło, zrana mgła.

— JE. P. Namiestnik, Andrzej hr. Potocki, powrócił dziś o godzinie 2 po południu do Lwowa.

— JE. P. Marszałek krajowy wyjechał wczoraj wieczorem z Wiednia z powrotem do Lwowa.

— Strejk rzeźników. W sali Stowarzyszenia „Gwiazdy“ odbyło się wczoraj wieczorem zgromadzenie rzeźników, majstrów i czeladzi. Po przemówieniu przewodniczącego p. Żytnego, który zdał sprawę z przyjęcia deputacyi rzeźników u prezydenda miasta, długi szereg mowców wytaczał żale i skargi na smutne położenie rzeźników. W końcu jeden z mowców postawił wniosek, ażeby zniżyć czeladnikom płace, a nadto zmniejszyć liczbę czeladzi w pojedyńczych pracowniach, w miejsce zaś ich zatrudniać parobków i chłopców.

Wtedy wystąpił p. Ohrenstein, sekretarz Stowarzyszenia zawodowego towarzyszy rzeźnickich i zapytał się, czy mowca mówi to na seryo, a gdy otrzymał odpowiedź potakującą, p. Ohrenstein wezwał robotników do strejku. Wezwanie to przyjęto oklaskami i okrzykami, poczem robotnicy, śpiewając „Czerwony sztandar“, opuścili salę.

Po ich odejściu, oraz po kilku krótkich przemówieniach, uchwalili i majstrowie rozpocząć strejk z dniem dzisiejszym. — Pozwolono tylko wyprzedać zapasy, kupować zaś i bić bydła od dzisiaj już nie wolno. Dla przypilnowania, aby żaden z majstrów strejku nie złamał, mają się dzisiaj rano zgromadzić wszyscy rzeźnicy w rzeźni miejskiej.

Strejk rzeźników ma przebieg spokojny. Do godziny 12 w południe nie dokonano żadnej transakcyi ani na mięso, ani też na żywy towar, jakkolwiek na dzisiejszy targ spędzono znaczną ilość bydła rzeźnego i przywieziono znaczną ilość mięsa prowincyonalnego. Dopiero po godzinie 12 nieznaczna część drobnych rzeźników zakupiła nieco mięsa prowincyonalnego.

Sprawa mięsa we Lwowie. Na Strzeleckim placu odbywa się dziś sprzedaż mięsa prowincyonalnego na pięciu straganach; dowieziono ośmset kilogramów. Z powodu strejku rzeźników, jakoteż wskutek dnia postnego, handel na placu Strzeleckim był dzisiaj słaby.

Rzeźnicy lwowscy mają w lodowni rzeźnianej jeszcze około 18.000 kg. mięsa, co na jakie dwa dni dla ich odbiorców wystarczy. Jednakże agitatorzy strejkowi oblegają rzeźnię i usiłują przeszkadzać rzeźnikom w zabraniu tego mięsa do miasta, jak również tamują handel mięsa prowincyonalnego. Komisyonerzy w rzeźni, solidaryzując się z rzeźnikami, nie rozsprzedają otrzymanego dziś transportu mięsa. Sprzedaż mięsa w bazarze krakowskim i w hali na placu Halickim jest bardzo mała. Wielu rzeźników próbowało bić swe bydło, lecz agitatorzy w tem przeszkodzili. W każdym razie strejk długo nie potrwa, bo nie ma żadnych szans, a rzeźników naraża na utratę odbiorców i na odpowiedzialność wobec kontrahentów.

Tymi dniami mają się już pojawić jatki mięsne z koniną.

Co do strejku, ułoży się on prawdopodobnie jeszcze dziś, gdyż wybuchł z pominięciem wszelkich przepisów w tej mierze, to znaczy, że czeladź opuściła pracę bez ustawowego wypowiedzenia. Natomiast rzeźnicy odpowiedzialni są za swój krok wobec władzy przemysłowej, gdyż w myśl ustawy przemysłowej o zaprzestaniu wykonywania przemysłu rzeźniczego (tak samo jak piekarskiego, kominiarskiego i kanalarskiego), winien przedsiębiorca zawiadomić władzę przemysłową na 4 tygodnie przed faktycznem zawieszeniem swojego przedsiębiorstwa.

Usposobienie rzeźników dozna zmiany stanowczej po powzięciu uchwał przez Radę miejską w sprawie mięsnej. Na konferencyi, zainicyowanej tymi dniami przez prezydyum miasta, rzeźnicy oświadczyli, że chociaż miasto nie zniży opłaty rzeźnianej, jeśli tylko usunie komisyonerów z rzeźni i jeśli otworzy kasę zaliczkową mięsną, wówczas oni, zwolnieni z pod ucisku komisyonerów, będą mogli obniżyć ceny mięsa bardzo wydatnie; określono tę możliwą zniżkę na 20—40 hal. na kilogramie. Na tem też opieramy nadzieję, że strejk nie zaogni się, lecz rychło się skończy całkowitem porozumieniem stron poważnionych.

— Wystawa lokalna prac uczniów rękodzielniczych i połączona z nią wystawa zabytków cechowych zostanie — jak to już donieśliśmy — uroczyście otwarta w niedzielę d. 17 b. m., o godzinie 11 przed południem w obecności zaproszonych gości, całego komitetu i uczniów wystawców. Na wystawę rękodzielniczą zgłoszono przeszło 1000 okazów ze wszystkich działów naszego rękodzielnictwa, z których znacznie więcej niż połowa zadziwia czystością wykonania i bardzo pochlebnie świadczy o postępach i zdolności uczniów rzemieślniczych. Przeważna część wystawionych przedmiotów jest do nabycia po bardzo niskich cenach.

Wystawa zabytków cechowych zgromadziła z całego kraju bardzo cenne dokumenty, godła, sztandary, pieczęcie i różne emblematy, sięgające XV. wieku. Uporządkowana i ustawiona z pewnym systemem daje dokładny pogląd na rozwój polskiego rękodzielnictwa, począwszy od średnich wieków aż po najnowsze czasy, dobywa również na światło dzienne cenne zabytki historyczne, dotychczas całkiem szerszej publiczności nieznane.

Wystawa trwać będzie od 17 do 30 września b. r. i będzie otwarta codziennie od godziny 9 przed południem do 6 wieczorem.

Wstęp na dział rękodzielniczy 20 hal., na dział starożytności 30 hal.

Komitet wydaje szczegółowy katalog z dokładnym opisem przedmiotów i historycznem skreśleniem starych zabytków.

Stowarzyszenie katolickiej młodzieży rękodzielniczej „Skała“ zaprasza wszystkich członków do wzięcia udziału w uroczystości otwarcia pierwszej wystawy prac uczniów rękodzielniczych. Punkt zborny o godz. pół do 8 w stowarzyszeniu.

Wydział stowarzyszenia rękodzielników lwowskich „Gwiazda“ zaprasza wszystkich swoich członków do wzięcia czynnego udziału w uroczystości otwarcia wystawy prac uczniów rękodzielniczych. W tym celu zechcą się członkowie zgromadzić około sztandaru stowarzyszenia na dziedzińcu ratuszowym, w niedzielę, o godzinie 9 rano, poczem udadzą się do archikatedry na uroczyste nabożeństwo, a następnie w pochodzie na plac powystawowy.

— Nadzwyczajne walne zgromadzenie Towarzystwa wzajemnej pomocy c. k. sług państwowych we Lwowie, odbędzie się d. 17 b. m., o godzinie 4 po południu w lokalu Towarzystwa, ul. Teatralna 13.

— Z Izby sądowej. Przed tutejszym trybunałem sądu przysięgłych toczyła się wczoraj rozprawa karna przeciw Leonardowi i Władysławowi Biedrzyckim, znanym w Zamarstynowie awanturnikom, o zbrodnię zabójstwa i ciężkiego uszkodzenia ciała.

Akt oskarżenia zarzucał im, że w lipcu b. r. napadli na robotnika fabryki „Tlen“, Tomasza Stachurskiego, i zadali mu nożem kilkanaście ran, wskutek których Stachurski zmarł. Nadto obydwaj podsądni oskarżeni byli o ciężkie uszkodzenie ciała, przez zranienie nożem w pierś żony Stachurskiego.

Po przeprowadzonej rozprawie, skazał trybunał, na podstawie werdyktu sędziów przysięgłych, Leonarda Biedrzyckiego na 6 lat ciężkiego więzienia a Władysława Biedrzyckiego na 2 lata ciężkiego więzienia. Pierwszy zgłosił odwołanie co do wysokiego wymiaru kary, drugi zaś zażalenie nieważności.

△ Nieostrożna jazda. Woźnica dorożki nr. 344 jadąc wczoraj po południu szybko ul. Leona Sapiehy, najechał na Mojżesza Bajdera, który upadłszy pod koła dorożki, odniósł kilka poważniejszych obrażeń. Rannego opatrzyło pogotowie Towarzystwa ratunkowego.

△ Wielką awanturę wywołał dziś rano w sklepie Leona Herza przy ul. Źródlanej l. 30 znany policyi lwowskiej włamywacz Jan Pogorzelski. Przyszedłszy tam w stanie podpitym, uderzył w twarz pomocnika fryzyerskiego Maksa Gottfrieda i wybił mu jeden ząb, poczem zabrał się do niszczenia urządzenia sklepowego. Ubezwładniono go jednak i oddano policyi, która zabrała go do aresztów.

△ Kronika policyjna. Pod zarzutem kradzieży zegarka Piotrowi Uhrynowi, aresztowała wczoraj policya 14-letniego Mojżesza Pech-

mana i Hersza Salma. Obydwóch oddano do aresztów policyjnych.

Znalezioną w ulicy Smoczej książeczkę galic. Kasy oszczędności na 60 K. złożono w policyi.

— **Zmarł** w ostatnich dniach: we Lwowie, Bazyli Antoniuk, woźny Banku krajowego, w 46 r. życia.

— **Z Krakowa** donoszą: Dziś rozpoczęła się nowa kadencya sądu przysięgłych rozprawą przeciw byłym uczniom gimnazyum tarnowskiego, Ignacemu Mrozowi i Kazimierzowi Czuprynie, oraz fiakrowi Adamowi Kocialskiemu. Mróz obwiniony jest o kradzież 1200 K. na szkodę swego krewnego, ks. Szablowskiego w Strzelcach wielkich. Kwotą tą podzielił się on z Czupryną i Kocialskim.

Celem dostarczenia tańszego mięsa ludności miasta, organizuje się w Krakowie spółka hodowli królików, na wzór Lwowa.

— **Międzynarodowy kongres antialkoholiczny** w Budapeszcie zajmował się wczoraj kwestyą zastosowania szkolnego wychowania do walki z alkoholem.

— **Sensacyjna broszura.** W Berlinie ukazała się w ostatnich czasach broszura: p. t. „Przesilenie węgierskie a Hohenzollernowie". Broszura ta będzie teraz przedmiotem wielkiego i prawdopodobnie sensacyjnego procesu politycznego. Śledztwo usiłujące wykryć jej autora wykazało, że nie jest nim dziennikarz berliński Mandel, który sam z początku zgłosił się jako autor, lecz, że napisano ją w Budapeszcie. Rozmaite poszlaki wskazywały, że wyszła ona z pod pióra dziennikarza węgierskiego Ziganyego. Jest to były sekretarz br. Banffyego, indywiduum moralnie skompromitowane, gdyż za defraudacye na poczcie skazany był swego czasu na dwa lata więzienia. Zarządzona w jego mieszkaniu rewizya stwierdziła, że jest on rzeczywiście autorem pierwotnego węgierskiego tekstu broszury, że natomiast na język niemiecki przełożył ją niejaki Banett, urzędnik monopolu tytoniowego. Ziganyi został już aresztowany. Wytoczony mu będzie proces o zdradę stanu, który zapowiada się bardzo sensacyjnie. Onegdaj przesłuchiwano świadków tej sprawy przez całą noc. Badanie redaktora *Pesti Hirlap*, Władysława Lakatosa, trwało do godziny 3 rano. Świadkowie zeznali, że pieniądzy na wydrukowanie broszury dostarczył br. Banffy. Podali również, że berliński tłómacz broszury, Aleksander Beneth, telegrafował z Berlina do Budapesztu, aby przysłano pieniądze, bo konkurencya jest bliska. Oznaczało to, że w razie nieprzysłania pieniędzy uda się do strony przeciwnej. Banffy miał posłać przez szwagra Ziganyego do Berlina 5302 K. na częściowe pokrycie kosztów pod pseudonimem „Jakób Weiss". Na wczorajszem posiedzeniu koalicyi oświadczył jednak br. Banffy, że nie ma nic wspólnego z tą broszurą.

Ostatnie telegramy donoszą, że w aferze Ziganyiego nastąpił nowy zwrot. Dziennikarz Lakatos, który wystąpił był jako świadek obciążający przeciw Banffyemu, zeznał wczoraj, że ofiarowano mu 4000 K. i dobrą posadę, aby skłonił Ziganyiego do obciążenia Banffyego. Lakatos starał się też nakłonić go do zeznań w tym duchu przed sędzią śledczym. Ziganyi nie chciał jednakże tego uczynić. Lakatos przyznał, że do fałszywych zeznań nakłonił go dziennikarz Tarian, nie może jednak powiedzieć z czyjego polecenia Tarian to uczynił.

Prokuratorya opracowała już akt oskarżenia przeciw Ziganyiemu, obejmujący obrazę Majestatu, zdradę stanu i przekroczenie prasowe. Ziganyi pozostaje nadal w więzieniu.

Zamieszany w tę aferę br. Banffy, żali się w prasie węgierskiej na tendencyjne prowadzenie śledztwa, oświadczając, że jeżeli w przeciągu 24 godzin policya nie zdoła odkryć prawdziwego inspiratora owej broszury, w takim razie on sam na własną rękę rozpocznie śledztwo.

Kronika prowincyonalna.

§ We wsi Kościejowie, obok Kulikowa, spłonął doszczętnie folwark p. Lubomęskiego. Szkoda w znacznej części ubezpieczona.

§ Z Jordanowa telegrafują: Od wczoraj godz. 10 rano miasteczko Jordanów w płomieniach, spalone budynki miejskie, urząd pocztowy doszczętnie. Kasa pocztowa i zapasy marek uratowane, aparaty telegraficzne spalone, komunikacya zatem przerwana.

Straż ogniowa z okolicznych wsi i z miasteczka Makowa pracuje z wysiłkiem nad umiejscowieniem ognia. Pożar trwa dalej.

§ Czterdzieści trzy zagród włościańskich spłonęło w tych dniach w Rozworzanach, powiatu przemyślańskiego. Szkoda, ubezpieczona na około 40.000 K., wynosi przeszło 90.000 K.

Kronika zagraniczna.

* Trzęsienie ziemi. Wczoraj rano o godz. 10 m. 8 dało się uczuć w Regio di Calabria ponowne trzęsienie ziemi, trwające kilka sekund. Wśród ludności panuje wielkie przerażenie.

Biuro centralne dla meteorologii w Rzymie donosi, że wczoraj rano o godz. 10 m. 8 odczuto trzęsienie ziemi w miejscowościach: Rodicena, Messyna, Regio di Calabria i Lineo. Drugie silne trzęsienie ziemi dało się czuć o godz. 11 m. 33 rano w Regio di Calabria.

* Kradzież dzieła sztuki. W Paryżu z galeryi *Petit Palais* ukradziono cenny bronz, dzieło rzeźbiarza Dalou. Odlany jako płaskorzeźba, wyobrażał stojącą obnażoną postać kobiecą odwróconą plecami.

* Biblioteki dla dzieci. Anglia i Stany Zjednoczone są jedynymi dotąd krajami, posiadającymi w bibliotekach publicznych osobne oddziały dla dzieci. Już w r. 1865 zaczęto wypożyczać dzieciom książki w Birkenhead w Anglii a w roku 1882 została założona pierwsza biblioteka publiczna dla dzieci w Nottinghamie. Ziemią obiecaną dla dzieci czytających książki są Stany Zjednoczone. Biblioteka w Pittsburgu posiada dla każdego fachu dwa oddziały, z których jeden przeznaczony jest dla dorosłych, a drugi dla dzieci.

* Wystawa powszechna w Japonii. Rząd japoński postanowił urządzić w roku 1907 wystawę powszechną. Miejsca jeszcze nie obrano.

Notatki literacko-artystyczne.

(ch) **W Wenecyi** odbędzie się kongres dla sztuki, w dniach od 21—28 września. Komitet międzynarodowy tworzą: L. Beltrami, C. Boito, B. Croce, C. Ricci, G. Sacconi (Włochy); Ch. Buls, C. Lemounier, O. Maus, E. Picard (Belgia); A. Lichtwark, H. Thode, H. Tschudi (Niemcy); W. Blake, E. Gosse, M. Rossetti, A. Webb, L. Windsor (Anglia); E. Aynard, L. Bénédite, G. Berger, R. Sizeranne, R. Marx (Francya); Ph. Zilcken (Holandya); A. Roller (Austrya); F. Boberg (Szwecya); Radisics (Węgry); Ch. Berenson, Wm. H. Goedyear, L. Faft (Ameryka). Komitet rozpada się na 4 działy: 1. Międzynarodowy wystawy i ubieganie się o nagrody; 2. Wychowanie artystyczne; 3. Sztuka publiczna: problem estetyczny względem problemu artystycznego; 4. Międzynarodowy układ co do przestrzegania praw własności artystycznej. Zgłoszono 30 referatów.

Repertoar teatru miejskiego.

Dziś, w piątek, po raz drugi (nowość) „Maskarada", komedya w 4 aktach Ludwika Fuldy, (z repertuaru wiedeńskiego Burgteatru).

W sobotę, "Dziewczyna z fiołkami", operetka Helmesbergera.

W niedzielę, (wznowienie) po raz pierwszy „Wicek i Wacek", komedya w 4 aktach Zygmunta Przybylskiego.

W przedstawieniu biorą udział pp.: Węgrzynowa, Jankowska, Wojnowska, Gostyńska, Połęcka, Rybicka, pp.: Chmieliński, Brzozowski, Kwiatkiewicz, Feldman, Jaworski, Bielecki, Antoniewski, Nowacki, Berski i inni. — W roli „Wicka" wystąpi po raz pierwszy p. Henryk Klimontowicz.

W poniedziałek, „Madame Sherry", operetka w 3 aktach H. Feliksa.

We wtorek, po raz trzeci „Maskarada", komedya w 4 aktach Ludwika Fuldy (z repertuaru wiedeńskiego Burgteatru).

We środę, „Druciarz", operetka w 3 aktach Fr. Lehara.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 14 września).

Na początku wczorajszego posiedzenia, któremu przewodniczył prezydent miasta p. Michalski, udzieliła przedewszystkiem Rada 4 tygodniowego urlopu wiceprezydentowi miasta p. Ciuchcińskiemu, poczem r. Riedl interpelował prezydyum, czy doniesienia dzienników lwowskich o oszustwach wodociągowych w hotelu George'a są prawdziwe?

Prezydent p. Michalski stwierdził, iż doniesienia te rzeczywiście polegają na faktycznym stanie rzeczy i że prezydyum wdrożyło dochodzenia, celem pociągnięcia winowajcy do odpowiedzialności karno-sądowej. Równocześnie jednak, dla uspokojenia publiczności, zarządził miejski zakład wodociągowy płukanie rur całej sieci wodociągowej. Prace te ukończone zostaną w tych dniach.

R. dr. Pisek: Czy po wykryciu oszustw w hotelu George'a badano również bakteryologicznie wodę z wodociągów?

Prezydent p. Michalski: Tak... i uznano ją za dobrą.

R. Riedl zabrawszy powtórnie głos, domagał się surowego ukarania winowajcy.

R. Ihnatowicz zapytywał znowu prezydyum miasta, w jakiem stadyum znajduje się sprawa urządzenia w sali radnej wentylatorów elektrycznych?

Prezydent p. Michalski: Sprawa znajduje się obecnie w sekcyi III. i w przyszłym tygodniu przyjdzie pod obrady pełnej Rady miejskiej.

Z kolei złożył radny dr. Pisek oświadczenie, że przemawiając na poprzedniem posiedzeniu Rady w sprawie stosunków dezynfekcyjnych w mieście Lwowie, krytykował jedynie stosunki dezynfekcyjne *pro praeterito*. Dziś uległy one znacznej zmianie ku lepszemu, dzięki wyszkoleniu służby przez obecnego fizyka, dr. Legeżyńskiego.

Radny prof. Dzieślewski postawił wniosek, by prezydyum miasta dla spraw, znajdujących się na porządku dziennym posiedzenia tajnego, a zalegających nieraz całymi miesiącami, zwoływało osobne posiedzenia tajne.

Wniosek ten uchwalono, poczem radny Dwernicki, przed przystąpieniem do porządku dziennego, postawił wniosek formalny, by prezydent przed posiedzeniem jawnem zarządził posiedzenie tajne, na którem Rada mogłaby ostatecznie załatwić ciągnącą się już od 8 miesięcy sprawę nominacyi urzędników miejskiej Izby obrachunkowej.

R. prof. Pawlewski wniósł, aby wziąć najpierw pod obrady na posiedzeniu jawnem kilka spraw najważniejszych, a dopiero później obradować na posiedzeniu poufnem.

W głosowaniu utrzymał się wniosek r. prof. Pawlewskiego.

Z porządku dziennego nadała Rada dwa wsparcia z fundacyi dr. Malinowskiego w kwocie po 120 koron rocznie: Albinowi Rayskiemu, synowi dozorcy domu, uczniowi ślusarskiemu u p. Kosiby i Edmundowi Domiczkowi, synowi strażnika miejskiego, uczniowi ślusarskiemu u p. Daszka.

Z kolei toczyła się dłuższa dyskusya nad sprawą budowy szkoły przy ul. Polnej. Ostatecznie w głosowaniu uchwalono oddać budowę tej szkoły pp. Alfredowi i Kazimierzowi Kamienobrodzkim za 297.531 koron 75 hal. Roboty około centralnego ogrzewania, oświetlenia gazowego, wodociągów i łazienek oddane zostaną później. Ogólny koszt budowy wyniesie 350.000 koron, na pokrycie którego ma być zaciągnięta pożyczka w funduszu administracyi niestałych dochodów miasta. Szkoła ma być wybudowana na wzór istniejącej szkoły im. Sobieskiego.

Po załatwieniu kilku rekursów budowlanych, referowanych przez r. Makowicza, przystąpiła Rada w dalszym ciągu do dyskusyi w sprawie sprzedaży mięsa we Lwowie.

Referent tej sprawy, wiceprezydent miasta dr. Rutowski, oznajmił przedewszystkiem Radzie, że dzięki staraniom prezydyum miasta sprzedaż mięsa prowincyonalnego przybierze szersze rozmiary, gdyż w tych dniach sprzedawać się je już będzie na 8 straganach. Akcya w dzisiejszych rozmiarach prowadzona przyniosłaby mieszkańcom zysk do 40.000 rocznie, prezydyum jednak miasta ma nadzieję, że z czasem akcyę swą rozszerzy, a tem samem przysporzy ludności znaczniejszego zysku.

W dalszym ciągu swego przemówienia wspomniał również dr. Rutowski o tem, że prezydyum miasta ma zamiar wprowadzić we Lwowie także sprzedaż mięsa końskiego. Celem znowu poprawy stosunków, panujących obecnie na targowicy i w rzeźni miejskiej, powziął magistrat i komisya drożyźniana cały szereg uchwał, które, wykonane, przyczynią się niezawodnie do obniżenia cen mięsa. Przedewszystkiem postanowił magistrat wypowiedzieć z dniem 30 września b. r. wszystkim komisyonerom miejsca w rzeźni i nie wynajmować im chłodzarni w rzeźni na skład ich mięsa, które pod ich adresem nadchodzić będzie z prowincyi i po oględzinach weterynarskich będzie musiało być zabrane do własnych ich składów w mieście. Następnie ma być wzbroniony pośrednikom wstęp na targowicę miejską przed godziną 11 rano. Na targowicę będą mieli jedynie wstęp rzeźnicy i pomocnicy rzeźniccy, opatrzeni odpowiedniemi legitymacyami pod tym jednak warunkiem, że bydło będą kupowali jedynie dla swoich firm.

Celem zaradzenia temu, by rzeźnicy nie sprzedawali w jatkach mięsa prowincyonalnego po cenie mięsa bitego w rzeźni, mają być zaprowadzone w jatkach napisy, które wskazywać będą jakość mięsa.

Po usunięciu komisyonerów z rzeźni, postanowił magistrat, idąc za przykładem Wiednia, utworzyć miejski urząd pośrednictwa w handlu bydłem, do którego to urzędu producenci bydła będą mogli swój towar adresować na sprzedaż z całą ufnością, że nie zostaną pokrzywdzeni. Zanim jednak to się stanie, ustanowi magistrat miejskiego zaprzysiężonego komisyonera.

Magistrat biorąc dalej na uwagę sprawę uprządkowania stosunków kredytowych rzeźników, którzy z powodu braku odpowiedniego kredytu nie są w stanie rozwinąć swego interesu, co również wpływa i na cenę mięsa, postanowił utworzyć t. zw. „Fleischkasse" („kasę mięsną"), instytucyę handlowo-kredytową, która byłaby w możności udzielać producentom zaliczki na bydło, przeznaczone do sprzedaży.

Oprócz tych wniosków magistratu, rozpatrywała komisya drożyźniana trzy inne jeszcze wnioski, a mianowicie: sprawę otwarcia granic rossyjskiej i rumuńskiej dla przepędu bydła, czasowego zamknięcia granic Monarchii austro-węgierskiej dla eksportu bydła z naszego Państwa do Niemiec, oraz sprawę otwarcia jatek miejskich. — Co do pierwszego wniosku, większość komisyi mając na względzie interesy naszego rolnictwa, oświadczyła się przeciw niemu, uchwalając natomiast wniosek drugi, domagający się zakazu eksportu bydła galicyjskiego do Niemiec. Trzeci wniosek: otwarcie jatek miejskich, jest — zdaniem mowcy — zbyt hazardowny, i wymaga dłuższych studyów. Dlatego też komisya drożyźniana nie przyszła na razie z konkretnymi wnioskami.

R. dr. Mikołajski zabrawszy z kolei głos, twierdził, iż komisya aprowizacyjna postulatu otwarcia granic rossyjskiej i rumuńskiej dla bydła rzeźnego nie odrzuciła wcale, jak to zaznaczył dr. Rutowski, lecz jedynie większością głosów uchwaliła sprawę tę pozostawić na razie w zawieszeniu. Przy tej sposobności podniósł mowca, że sprawę otwarcia granic rossyjskiej i rumuńskiej uchwalono w Krakowie przedstawić do uchwały tamtejszej Radzie miejskiej, jakkolwiek wpływy agrarzystów są tam znaczne. Podnoszono wprawdzie zarzuty, że takie otwarcie granicy kolidowałoby z interesami rolników i hodowców, w toku jednak dyskusyi nad tem wyrażono zdanie, że otwarcie tych granic leży nietylko w interesie konsumentów, lecz także rolników i hodowców, odczuwających znacznie brak bydła z powodu zeszłorocznej suszy. Zdaniem mowcy, otwarcie tych granic niewygodne byłoby tylko dla tych, którzy trudnią się wypasem bydła i mają znaczny jego zapas do sprzedania po wygórowanych cenach.

Przeciw otwarciu granic rossyjskiej i rumuńskiej — mówił dr. Mikołajski w dalszym ciągu — nie mogą przemawiać również względy weterynaryjne i sanitarne, gdyż sprowadzenie bydła w zamkniętych wagonach do rzeźni nie naraża wcale na niebezpieczeństwo zawleczenia zarazy. Mowca jest tedy zdania, by sprawę otwarcia granic rossyjskiej i rumuńskiej poruczyć jeszcze raz komisyi aprowizacyjnej, aby w danej chwili, po zbadaniu jej, przedłożyła Radzie odpowiednie wnioski.

Żądanie zamknięcia granic Austryi dla wywóz bydła jest — zdaniem dr. Mikołajskiego — zupełnie usprawiedliwione, jeżeli niema się zaprzepaścić przyszłości naszej hodowli bydła. Zakaz eksportu bydła można wydać w drodze administracyjnej, podobnie jak wydano w roku zeszłym ze względu na posuchę zakaz wywozu paszy.

Ostatecznie postawił dr. Mikołajski imieniem komisyi aprowizacyjnej następujące wnioski:

I. Odroczyć kwestyę otwarcia granicy rossyjskiej i rumuńskiej dla importu bydła rzeźnianego na czas przejściowy dla celów aprowizacyi miasta. Należy przed powzięciem decyzyi w sprawie otwarcia granicy nawiązać stosunki z innemi miastami i zasięgnąć informacyj, co one przedsięwzięły w tym kierunku, dalej zastanowić się, czy otwarcie granic nie będzie w kolizyi z interesami rolnictwa i hodowli bydła w kraju. Jeżeli okaże się potrzeba, należy zwołać ankietę przy udziale hodowców bydła, rolników i przemysłowców, odnieść się do Sejmu o poparcie akcyi miasta w sprawie aprowizacyi i powołać się przytem na ofiary ze strony miasta już poczynione.

II. Przedstawić Radzie miejskiej wnioski:

a) Rada miejska uznaje za pożądane zamknięcie na czas potrzeby granicy austryackiej dla eksportu bydła z Galicyi do Niemiec, a to w celu obniżenia ceny bydła w kraju i wyraża przekonanie, że postulat ten nietylko odpowiada interesom konsumcyjnym miast, lecz odpowiada także interesom całego kraju, mianowicie interesom hodowli bydła.

b) wzywa się magistrat, aby imieniem Reprezentacyi miejskiej wniósł do Rządu stosowny memoryał, należycie uzasadniający powyższe żądania;

c) wzywa się posłów m. Lwowa do Rady państwa, aby natychmiast po zebraniu się parlamentu poczynili z największą energią starania, w celu poparcia tego postulatu przez Koło polskie i wywarli należyty nacisk na Rząd;

d) wzywa się prezydyum magistratu, aby postulat ten stale miało na oku i starało się o jego przeprowadzenie przez ewentualne osobiste zabiegi w Wiedniu;

e) wzywa się posłów do Sejmu z miasta Lwowa, aby w razie potrzeby w Sejmie wystąpili z tym postulatem i spowodowali analogiczną rezolucyę ze strony Sejmu do Rządu;

f) wzywa się prezydyum magistratu, aby postarało się o analogiczne zabiegi ze strony innych miast.

Radny Feldstein, jako referent mniejszości komisyi aprowizacyjnej, zaznaczył, że dotychczasowa akcya sprzedaży prowincyonalnego mięsa, ze względu na swe zbyt szczupłe rozmiary, jest tylko pozorną korzyścią. Mowca oświadczył się następnie przeciw usunięciu pośredników z rzeźni, gdyż to pośrednictwo, choć ceny mięsa podraża, jest mimo to czynnikiem dodatnim. Pośrednicy ci bowiem mogą do miasta, sprowadzać więcej bydła, gdyż bydło to zadatkują już na prowincyi. Również sprzeciwił się radny Feldstein wnioskowi magistratu i komisyi aprowizacyjnej, domagającemu się usunięcia z chłodzarni w rzeźni mięsa sprowadzanego przez pośredników, twierdząc, że najgorzej na tem wyjdzie konsumująca mięso to publiczność, gdyż będzie się ono psuło.

Całą akcyę, wdrożoną obecnie przez prezydyum miasta, uważa dr. Feldstein za akcyę w interesie rzeźników, którzy wcale nie będą myśleli o zniżce cen sprzedawanego mięsa. Różnica między dzisiejszym stanem a w przyszłości będzie jedynie ta, że gdy dziś zyski płyną do kieszeni pośredników, to w przyszłości zabierać je będą rzeźnicy. Wzgląd tedy na interesa rzeźników jest również powodem, że magistrat nie przyszedł do Rady z wnioskiem o zezwolenie na otwarcie jatek miejskich. Jeżeli ma w tej akcyi prezydyum miasta — mówił r. Feldstein dalej — odnieść publiczność rzeczywistą korzyść, należałoby otworzyć jatki miejskie, gdyż to byłby pewny środek zmuszenia rzeźników do sprzedawania mięsa po cenach zniżonych. Mowca stawia przeto wniosek o otwarcie jatek miejskich, a przeprowadzenie studyów należałoby poruczyć jedynie kompetentnemu w tej sprawie radnemu dr. Szpilmanowi.

W końcu poddał r. Feldstein ostrej krytyce wnioski magistratu co do otwarcia miejskiego urzędu pośrednictwa handlu bydła i mięsa i stworzenia „kasy mięsnej". Zdaniem mowcy, stworzenie tych instytucyj nie przyniosłoby tych korzyści, jakich spodziewa się po nich referent dr. Rutowski, lecz przeciwnie poniosłaby gmina straty.

R. prof. Dzieślewski wniósł, aby na razie wyłączyć z dyskusyi sprawę otwarcia granic rossyjskiej i rumuńskiej i zamknięcia granicy austryackiej do Niemiec, a natomiast prowadzić dyskusyę nad wszystkimi innymi wnioskami magistratu i komisyi aprowizacyjnej.

R. prof. dr. Głąbiński, popierając wniosek r. Dzieślewskiego, zauważył, że uchwała Rady co do otwarcia granic nie zaszkodzi rolnikom, gdyż wszystkie tego rodzaju postulaty, muszą przejść przez Radę państwa.

Przemawiali następnie jeszcze radni Jonasz i Hudec.

R. Chołodecki żądał, by przekupniom nie było wolno do pewnej godziny zakupywać artykułów żywności na targach oraz domagał się, by magistrat ogłaszał co tygodnia ceny targowe.

R. dr. Dwernicki oświadczył, iż nie spodziewa się zbyt wiele po usunięciu komisyonerów z rzeźni miejskiej, gdyż rzeźnicy, dostawszy mięso taniej, nie będą go taniej sprzedawać. Jedynym ratunkiem byłoby w tym wypadku założyć jatki miejskie, które regulowałyby cenę mięsa i uniemożliwiały „śrubowanie" cen. Jakkolwiek mowca wdzięczny jest prezydyum miasta za szybkie urządzenie sprzedaży mięsa prowincyonalnego na placu Strzeleckim, mimo to musi zaznaczyć, że akcya ta jest niewystarczająca. Magistrat powinien postarać się nietylko o powiększenie miejskich straganów mięsnych, lecz także urządzić w jak najkrótszym czasie przynajmniej w czterech punktach miasta miejskie jatki, a równocześnie zakazać sprzedawania w tych samych sklepach prócz mięsa z rzeźni, także mięsa prowincyonalnego. Celem przyjścia rzeźnikom z pomocą materyalną należałoby założyć t. zw. „kasę mięsną", opartą na kredycie dniowym i tygodniowym.

R. dr. Szpilman zauważył przedewszystkiem, że wszystko to, co obecnie się zamierza zrobić, mogło było być dokonane już przed trzema laty. Mowca już wtedy stawiał odpowiednie wnioski, ale magistrat nic nie robił, tłómacząc się raz brakiem czasu, to wyczekiwaniem znów na wyniki ankiety drożyźnianej. Radny dr. Szpilman jest za usunięciem komisyonerów z rzeźni, nie może się jednak zgodzić ze względów sanitarnych na to, by mięso tych komisyonerów usunąć z chłodzarni. Mięso prowincyonalne należy zakazać sprzedawać hurtownie, lecz tylko zezwolić na jego sprzedaż od 3 klgr. począwszy. W końcu wyraził jeszcze dr. Szpilman zdanie, że usunięcie komisyonerów nie wpłynie wcale na zniżkę cen mięsa, jeżeli gmina nie postara się równocześnie o otwarcie jatek miejskich.

Na tem dalszą dyskusyę o godzinie 10 minut 30 wieczorem odroczono do dziś, godziny 6 po południu.

CHOLERA.

Berliński *Staatsanzeiger* donosi, iż od 13 do 14 b. m. zgłoszono nowych 9 wypadków cholery, z tego dwa śmiertelne. Ogółem zachorowało dotychczas w Prusach na cholerę 183 osób, zmarło zaś 66.

Z Wrocławia donoszą: Dziecko chore na cholerę, przybyłe z Fürstenburga, nad Odrą, umieszczono w szpitalu. Przedsięwzięto środki celem zapobieżenia rozszerzeniu cholery.

Okręg Królewiec ogłoszono jako wolny od cholery.

Ostdeutsche Presse donosi, że w Łabiszynie zmarło jedno dziecko na cholerę. Również matka i siostra tego dziecka zachorowały na cholerę.

To samo pismo donosi, iż zapowiedziane na dzień 4 października do Bydgoszczy zebranie nauczycieli z Poznańskiego, zostało z powodu cholery odwołane.

W miejscowości Zemice nad Łabą — jak telegrafują ze Szwerynu — zachorowała pewna robotnica wśród podejrzanych objawów. Stwierdzono u niej cholerę.

Z internowanych w wielkich barakach cholerycznych w Korschen opuściło ogółem 20 osób baraki, jako zupełnie zdrowe. Nowych zasłabnięć tam nie było.

Wołyń i Kurlandyę — jak donoszą z Petersburga — ogłoszono jako zagrożone cholerą i przedsięwzięto odpowiednie środki, celem przeszkodzenia zawleczeniu zarazy.

Turecka rada ministrów zaprowadziła dla podróżnych, przybywających z Hamburga lub Poznańskiego koleją, lub okrętem via Odessa-Constanza, obok oględzin lekarskich, dezynfekcyę i pięciodniową obserwacyę.

OSTATNIA POCZTA.

Z Konstantynopola telegrafują, że w miejsce ś. p. Müllera zamianowano austryackim generalnym inspektorem dla przeprowadzenia reform w Macedonii, dr. Oppenheimera.

Z Koblencyi donoszą, że na obiedzie dworskim cesarz Wilhelm wygłosił mowę, w której wskazał na konieczność porozumienia się i zgody między ewangelikami i katolikami. Niedawno — mówił cesarz — arcybiskup koloński ponowił w imieniu katolików-niemców przyrzeczenie wierności, za co cesarz jest mu serdecznie wdzięczny. Jeżeli naród niemiecki, umocniony w sobie i ufny w Boga, wystąpi na widownię światową, to będzie zdolny do rozwiązania wielkich zadań kulturalnych, zjednoczony wewnątrz, energiczny na zewnątrz.

Stan rzeczy na półwyspie bałkańskim zaostrzył się znowu w ostatnich tygodniach zajściami na granicy serbsko-tureckiej i zerwaniem stosunków dyplomatycznych pomiędzy Rumunią a Grecyą. Arnauci i tureccy żołnierze regularni wtargnęli na terytoryum serbskie, zajęli tam kilka obwarowanych domków strażniczych i nie myślą stamtąd ustąpić. Starcie miało charakter formalnej bitwy. Arnauci ustąpili wówczas, ale wrócili w poniedziałek w zdwojonej sile. Rada ministrów uchwaliła wysłać wojsko z Niszu do Kursumli, aby wyprzeć Turków po za granicę.

Zerwanie pomiędzy Rumunią a Grecyą wywołane zostało napaściami zbrojnych band greckich na ludność rumuńską w Macedonii. Rząd rumuński w interesie kucowołoskich pobratymców Rumunii zamierza podobno wejść w ściśle porozumienie z rządem bułgarskim, dla prowadzenia konsekwentnej i świadomej celu polityki macedońskiej.

Rząd serbski polecił telegraficznie posłowi swemu w Konstantynopolu wnieść energiczny protest z powodu napadu wojsk tureckich i albańskich na graniczne terytoryum serbskie.

Według urzędowego doniesienia, pełnomocnicy obu armij, rossyjskiej i japońskiej, zebrali się wczoraj w Szachedzy w sprawie podpisania aktu zawieszenia broni. Protokół obrad podpisano o godz. 7 wieczorem i postanowiono, że w całej Mandżuryi mają być wstrzymane kroki nieprzyjacielskie. Oznaczono również strefę, do której przystęp obu armiom jest wzbroniony. Wszystkie korpusy armii zawiadomiono o tem. Zawieszenie broni wchodzi w życie najpóźniej w południe dnia 16 b. m.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 15 września. *Wiener Ztg.* ogłasza reskrypt Cesarski, zwołujący Radę państwa na 26 b. m.

Wiedeń, 15 września. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najj. Pan nadał dyrektorowi gimnazyum V. we Lwowie, Franciszkowi Próchnickiemu, z okazyi przeniesienia go na własną prośbę w stan spoczynku, order Żelaznej korony III. klasy, i zamianował dyrektora I. gimnazyum w Rzeszowie, Józefa Nogaja, dyrektorem gimnazyum V. we Lwowie.

Wiedeń, 15 września. *Wiener Ztg.* ogłasza: P. Minister spraw wewnętrznych zamianował komisarza powiatowego na Szląsku, Aleksandra Eminowicza, starszym komisarzem powiatowym.

Wiedeń, 15 września. Na wczorajsze posiedzenie nieustającej komisyi przemysłowej przybył nowy Kierownik Ministerstwa handlu hr. Auersperg. Przewodniczący komisyi poseł Małachowski powitał go i wyraził nadzieję, że intencye i prace komisyi znajdą jego poparcie. Hr. Auersperg odpowiedział dłuższą mową, w której wskazał na to, że już na swem poprzedniem stanowisku w Ministerstwie spraw wewnętrznych poważnie się zajmował sprawami przemysłu i rękodzieł. Na obecnem swem stanowisku będzie mowca dążył do podniesienia stanu przemysłowego i rękodzielniczego bez narażenia słusznych interesów innych gałęzi zarobkowania, mających równe prawa. W obec daleko idących uchwał komisyi, mowca nie może jeszcze określić swego stanowiska co do wszystkich poruszonych w tych uchwałach spraw, wita jednakże z zadowoleniem myśl wyrażoną w ciągu obrad komisyi, aby „dowód uzdolnienia" był niejako dowodem wykształcenia, gdyż rozszerzenie ogólnego technicznego wykształcenia stanu przemysłowego jest pierwszym warunkiem sanacyi i wzmocnienia tego stanu.

O ile chodzi o życzenie komisyi, ażeby rozszerzono listę przemysłowców rękodzielniczych, to przedwstępne prace Rządu w tej mierze już tak daleko postąpiły, że nowo zestawiona lista już w najbliższym czasie będzie ogłoszona. Znacznej poprawy stosunków spodziewa się mowca w ochronie przed nieuczciwą konkurencyą. Mowca zapowiada rychłe przedłożenie projektu ustawy, obostrzającej przepisy o zewnętrznych oznakach warsztatów i używaniu tytułów i odznak.

W końcu zapowiada mowca, że wszystkie agendy, dotyczące spraw przemysłu i rękodzieł, będą obecnie złączone i przydzielone Ministerstwu handlu.

Wiedeń, 15 września. Nieustająca komisya przemysłowa ukończyła wczoraj pierwsze czytanie noweli przemysłowej. Za przekroczenia przepisów noweli przemysłowej uchwalono po referacie p. Małachowskiego, następujące kary: naganę, grzywnę do 1000 koron lub areszt do 3 miesięcy (przedłożenie rządowe proponowało 2000 koron lub areszt do 6 miesięcy), odebranie prawa trzymania terminatorów i młodocianych robotników i to na zawsze, lub na pewien czas, wreszcie odebranie koncesyi na zawsze, lub na pewien czas.

Przy § 140, traktującym o najwyższej instancyi w sprawach przemysłowych, proponował p. Małachowski, aby tą najwyższą instancyą było Ministerstwo handlu, a nie, jak w przedłożeniu rządowem było, Ministerstwo spraw wewnętrznych. Po dłuższej dyskusyi uchwalono, że w sprawach przemysłowych wszystkie agendy podlegają Ministerstwu handlu jako trzeciej instancyi.

Na końcu posiedzenia wyraził p. Bendel przewodniczącemu i członkom komisyi oraz zastępcom Rządu podziękowanie za kierownictwo obrad i udział w nich. Po przemówieniu szefa sekcyi Hasenöhrla, zamknął p. Małachowski posiedzenie, nadmieniając, że o terminie następnego zawiadomi członków pisemnie.

Praga, 15 września. Pod przewodnictwem burmistrza Srba odbyła się w ratuszu narada w sprawie drożyzny środków żywności. Postanowiono utworzyć osobną komisyę aprowizacyjną dla miasta i przedmieść. Polecono czeskim posłom czynić starania o otwarcie na czas trwania drożyzny mięsa granicy rumuńskiej dla dowozu mięsa i bydła i o zniżenie taryf na mięso, tudzież o to, aby na czas drożyzny mięsa zniesiono podatek konsumcyjny od mięsa.

Budapeszt, 15 września. Wczoraj wieczorem odbył się bankiet, wydany przez miasto na cześć kongresu antialkoholicznego.

Londyn, 15 września. Jak słychać, okręt „John Grafton", który w pobliżu Helsingforsu zatonął z ładunkiem broni, wyruszył w lipcu do Vlissingen, tam zmienił właściciela i otrzymał mieszaną załogę zagraniczną, angielska zaś załoga wróciła do Anglii. Dalej słychać, że „John Grafton" d. 1 sierpnia koło pewnej wysepki w kanale La Manche spotkał się z okrętem „Fullerton", z którego przez dwa dni przeładowywano towary, czy też broń do okrętu „John Grafton".

Tokio, 15 września. Utworzyło się zjednoczenie wybitnych japońskich kupców i przemysłowców celem podniesienia handlu eksportowego do Chin i Korei.

Sejm węgierski.

Budapeszt, 15 września. Już przed godz. 10 sala posiedzeń i galerye były przepełnione. O godzinie pół do 11 prezydent otwiera posiedzenie. Zjawienie się Fejervary'ego wita koalicya okrzykami: „Odejść!"

Po załatwieniu formalności, zabiera głos prezydent ministrów bar. Fejervary.

Poseł Ivanka z partyi Kossutha woła: „Niech żyją socyaliści!"

Bar. Fejervary zawiadamia, że rząd podał się do dymisyi, ponieważ nie był w możności spełnić zadania sobie powierzonego. (Głosy na lewicy: „Dobrze się stało!")

Bar. Fejervary zawiadamia, że będzie prowizorycznie dalej prowadził agendy i powiada, że ponieważ Korona i teraz chce z łona większości rząd utworzyć, a dla przedłożenia propozycyj Koronie potrzebny jest pewien czas, przeto prosi o odczytanie otrzymanego reskryptu.

(Wrzawa na lewicy).

Odczytano następnie reskrypt królewski, odraczający Izbę do 10 października. — Wielka wrzawa na lewicy. Głosy: „Nie rozejdziemy się!"

P. Kossuth oświadcza, że większość Izby trwa przy stanowisku, zajętem w adresie swoim, protestuje przeciw ponownemu odroczeniu Izby i żąda utrzymania w mocy uchwały Izby, powziętej przez Sejm w dniu 21 czerwca. (Oklaski na lewicy).

Wśród wielkiej wrzawy zabiera głos hr. Stefan Tisza.

Budapeszt, 15 września. Od rana plac przed parlamentem obsadzony jest przez policyę konną i pieszą, która pozwala przejść tylko osobom posiadającym bilety wstępu do gmachu parlamentu. O god. kwadrans na 9 prezydent Justh przyjął deputacyę złożoną z 50 osób nowo zorganizowanej partyi socyalistycznej. Przewodniczący deputacyi poseł Mezössy wręczył petycyę, w której wyrażona jest prośba o wprowadzenie powszechnego prawa głosowania, a w przemówieniu do prezydenta przypomniał, że był zawsze za powszechnem prawem głosowania.

Prezydent w odpowiedzi oświadczył, że jego zapatrywania w tej kwestyi są znane, jednakże jako prezydent Sejmu nic może nic merytorycznego powiedzieć, ażeby nie wyprzedzać uchwały Sejmu i nie narażać swej bezstronności. Petycyę przyjmuje i zapewnia, że będzie ona regulaminowo traktowana. Prosi, ażeby spokojnie oczekiwano decyzyi parlamentu, która z pewnością sprowadzi ogólne uspokojenie.

Następnie przyjął prezydent deputacyę partyi socyalno-demokratycznej pod przewodnictwem redaktora pisma socyalistycznego *Nepszava*, Garanyiego. Na przemówienie Garanyiego dał Justh podobną odpowiedź, jak posłowi Mezösszemu.

Położenie w Rossyi.

Petersburg, 15 września. *(Tel. pr.)*. Piąte posiedzenie osobnej komisyi pod przewodnictwem hr. Solskiego, które się odbędzie jutro w sobotę, będzie poświęcone wyłącznie sprawie uznania wolności zgromadzeń prywatnych na zasadzie jawności.

Krąży pogłoska, że w osobnej komisyi Solskiego będzie poruszona sprawa wyłączenia Kaukazu od wyborów do pierwszej Dumy państwowej; za motyw do tego posłużą obecne wypadki na Kaukazie, uniemożliwiające prawidłowe dokonanie wyborów.

Tyflis, 15 września. Cały zarząd miasta ustąpił, ażeby w ten sposób zaprotestować przeciw nadużyciom wojska przy uśmierzaniu demonstracyi w dniu 11 b. m. Także przedsiębiorstwa przemysłowe, tramwaj i wielu robotników pracujących w różnych zawodach z tego samego powodu na znak żałoby wstrzymało pracę na jeden dzień. Komitety rewolucyjne wydały w licznych egzemplarzach odezwy wzywające do powstania. Gubernator Elizabetpola telegrafował do gen. Szirimkina, aby natychmiast przysłał wojsko ze względu na bardzo groźne położenie w mieście i okręgu.

Nowe posiłki wojskowe wysłano także do Baku, gdzie ludność, pozostała bez pracy, żąda usunięcia tatarskich agentów policyjnych, których fałszywe denuncyacye sprawiły, że domy pokojowo usposobionych mieszkańców ostrzeliwano. Komisya zebrana dla uspokojenia ludności jest bezczynna.

Tyflis, 15 września. Wczoraj odbył się pogrzeb b. generał-gubernatora, księcia Anulahory. Nie było żadnego wypadku.

Odpowiedzialny redaktor:
Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Kawiarnia „Wiedeńska"

znakomita kawa.

Przekazy

na Wiedeń, Berlin, Paryż i inne miejscowości zagranicy wydają

Sokal i Lilien.

Dom bankowy i kantor wymiany.

Zlecenia z prowincyi załatwiamy odwrotną pocztą bez doliczenia osobnej prowizyi.

Rüdesheimer.

Czem jest Rüd sheimer nad Renem, tem jest **Pfaffstaedtner** między winami austyackiemi. 48 litrów oryginalna skrzynia kosztuje 48 koron. Jedna butelka 1 korona. Do nabycia tylko u mnie

z poważaniem

NAFTUŁA TOEPFER.

Dla sprzedających

oraz kupujących najdogodniejsze miejsce zbytu i zakupna rzeczy użytkowych, luksusowych oraz antyków w Publicznej Hali aukcyjnej Pasaż Mikolascha.

Wstęp wolny.

Fizykalno-djetetyczna

Lecznica dra Tarnawskiego

w Kossowie za Kołomyją,

st. kol. Zabłotów,

otwarta do końca października. — Kuracya owocowa i po pobycie w zdrojowiskach.

Zakład ortopedyczny

Docenta Dr. A. Gabryszewskiego

Batorego 36, otwarty.

Utrzymuje na składzie dzienniki zagraniczne:

francuskie:

FIGARO
JOURNAL
GAULOIS

angielskie:

DAILY CHRONICLE

rosyjskie:

NOWOJE WREMIA

niemieckie:

FRANKFURTER ZEITUNG

Sokołowskiego

Biuro dzienników, Pasaż Hausmana 9.

Wszelkie wyroby ze złota i srebra

poleca najtaniej

JAN WOJTYCH

Lwów, Akademicka 6.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 15 września 1905.

HOTEL GEORGEA.

PP. A. hr. Męciński z Dukli, S. Wybowski ze Szmankowczyk, S. Cieński z Wodnik, Z. Zborowski z Podola ros., J. Sobański i A. Sobański z Podola ros., C. Świeżawski z Królestwa Polsk.

HOTEL IMPERIAL.

PP. K. hr. Zamoyski z Wysocka, S. hr. Bobrowski z Długiego, W. dr. Krzeczunowicz z Janowic, J. Kozłowski z Witryłowa, K. Osiecimski z Pieszowa.

HOTEL FRANCUSKI.

PP. S. Stattler z Warszawy, F. Kossecki z Kijowa.

CENNIK

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 15. września 1905

(bez kuponu bieżącego)

	płacą		żądają	
	walutą koron.			
	K	h	K	h
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	555	—	565	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	—	—	260	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a. w likwidacyi	—	—	—	—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 200 zł. mk. (420 kor.)	—	—	—	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	580	—	536	—
Garbarni w Rzeszowie po 200 zł. w. a. (400 kor.)	—	—	—	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	—	—	320	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 kor.)	400	—	410	—
II. Listy zastawne za 100 kor.				
Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10%	111	50	—	—
" " " $4\frac{1}{2}$% " los w 50 l.	101	30	102	—
" " " 4% " 60 l. po 200 k.	99	—	99	70
" kraj. $4\frac{1}{2}$% " los w 51 l.	101	50	102	20
" " 4% " los w 57 l.	99	80	100	50
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	99	80	—	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4% los. w $41\frac{1}{2}$ lat	99	80	—	—
4% los. w 56 lat	99	70	100	40
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4% w. a.	99	80	100	50
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102	80	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2 em.)	101	50	—	—
" " " $4\frac{1}{2}$% (3 em.)	101	50	102	20
" " " 4% (4 em.)	99	50	100	20
Kol. lokalne dtto 4% po 200 kor.	99	50	100	20
Pożyczki kr. 6% w. a. z r. 1873	—	—	—	—
" " 4% po 200 kor. z roku 1893	99	50	100	20
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 kor.	98	40	—	—
" " " $4\frac{1}{2}$ " 200 "	101	10	101	80
IV. Losy.				
M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.)	90	—	98	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	24	11	40
20 frankówka	19	—	19	25
100 rubli rossyjskich srebrnych	250	—	253	—
100 rubli rossyjskich papierowych	252	50	254	30
100 marek niemieckich	117	—	117	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14. września 1905.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	100·55	100·75
styczeń lipiec	100·50	100·70
Koronowa waluta.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w srebrze		
luty-sierpień	101·30	101·50
kwiecień-październik	101·30	101·50
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 3·2 pr.	—·—	—·—
" " 1860 po 500 zł. wa. 4 pr.	161·50	163·50
" " 1860 po 100 zł. 4 pr.	190·90	192·90
" " 1864 po 100 zł.	293·75	295·75
" " 1864 po 50 zł.	293·75	295·75
Listy zast. domen państ. po 120 zł. 5 pr.	296·10	298·10
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa) reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	119·65	119·85
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	100·65	100·85
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	100·70	101·70
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	118·75	—·—
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. $5\frac{3}{4}$ pr. (ostemp. akcye)	498·—	500·—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. $5\frac{1}{4}$ pr.	128·70	129·70
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	100·60	101·60
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	100·75	101·70
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe)		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	104·25	105·25
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—·—	—·—
Kol. Czeskiej zach. za 200 1000 i 5000 zł. 4 pr.	100·70	101·70
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	100·90	101·90
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	100·10	101·10
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	100·70	101·70
Kol. lwowsko-czern-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	100·45	101·45
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	118·40	119·40
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
" " " w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	96·95	97·15
Węg. obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	166·90	168·90
" poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	221·25	223·25
" " " za 50 zł. (100 kor.)	218·25	220·25
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii	96·95	97·95
Węgier za 100 zł. 4 pr.	96·75	97·75
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	273·—	278·—
Poż. regul. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	106·50	107·45
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	99·60	100·60

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	102·50	103·50
Gal. poż. kr. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—·—	—·—
" " " " 1893 za 200 k. 4 pr.	99·45	100·45
" obl. prop. " 1889 za 100 zł. 4 pr.	99·50	100·50
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	98·30	99·30
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—·—	—·—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	105·—	110·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	145·75	146·75
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.)		
Anglo-Austr. banku los w 30 l. $4\frac{1}{2}$ pr.	—·—	—·—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	100·30	101·30
" " obl. prem. z r. 1880 3 pr.	305·—	314·—
" " " " " 1889 3 pr.	303·—	312·—
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	102·75	103·75
" " " " los 4 pr.	99·30	100·30
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	112·—	113·—
" " " " los 50 l. $4\frac{1}{2}$ pr.	101·30	102·30
" " " " " 60 l. za 200 kor. 4 pr.	99·—	100·—
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	99·40	100·40
" " " " 4 pr. los. 41 lat	99·60	—·—
" " " " 4 pr. stare	99·75	—·—
" " " " 4 pr. za 200 kor.	—·—	—·—
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. $4\frac{1}{2}$ pr. $51\frac{1}{2}$ lat zwrotne	101·60	102·50
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisya 5 pr.	—·—	—·—
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat za 200 kor. $4\frac{1}{2}$ pr.	101·60	102·50
Banku kr. losy $57\frac{1}{2}$ l. za 200 k. 4 pr.	99·40	100·40
Austro-węg. banku $50\frac{1}{2}$ lat los 4 pr.	101·25	102·25
" " " 50 lat los. 4 pr.	100·80	101·80
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 4 pr.	116·90	117·90
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 4 pr.	117·—	—·—
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	101·75	102·75
" " " " " " 1887 4 pr.	101·55	102·55
" " " " " " 1888 4 pr.	101·55	102·55
" " " " " " 1891 4 pr.	101·55	102·55
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	93·65	94·65
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	100·15	101·15
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
Węg. gal. kol. em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	—·—	—·—
" " " " 1878 za 200 zł. 5 pr.	—·—	—·—
" " " " 1887 za 200 zł. 4 pr.	—·—	—·—
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	26·10	28·10
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	474·—	483·60
Clary 40 zł. m. k.	156·—	164·—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	78·—	83·—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	91·—	97·—
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	66·—	70·—
Palfy 40 zł. m. k.	175·—	185·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	54·25	56·25
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	35·—	36·50
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 zł.	62·—	66·—
Salma 40 zł. mk.	214·—	223·—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	74·—	78·—
St. Genois 40 zł. mk.	—·—	—·—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—·—	—·—
" " Tryestu 100 zł. mk. $4\frac{1}{2}$ pr.	—·—	—·—
" " Tryestu 50 zł. 4 pr.	—·—	—·—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	319·25	319·50
Peszt. Banku handl. 500 zł.	2905·—	2915·—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	681·—	682·—
Węg Banku kredyt 200 zł.	794·—	795·—
Dolno austr. tow. esk. 400 kor.	544·90	545·90
Galic. banku hip. 200 zł.	562·50	565·—
" " dla handl. i przem. 200 zł.	—·—	200·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	450·25	451·25
" Austro-węg. 1400 k.	1645·—	1655·—
" Związku (Unionbank) 200 zł.	563·50	565·—
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	247·—	247·50
Zivnosteńska banka 100 zł.	247·75	248·75
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	450·—	460·—
" " " akcye zakład. 200 zł.	420·—	430·—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5899·—	5919·—
Kołom. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—·—	—·—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	420·—	440·—
" Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	584·—	585·—
" wschod.-galic.-lokaln. 200 zł.	392·—	400·—
" państwowych 200 zł.	—·—	—·—
" południowej 200 zł.	—·—	—·—
" węg. galic. I. 200 zł.	—·—	—·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	997·—	1000·—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	673·—	677·—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	916·—	926·—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	544·50	545·50
Pragskiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	2767·—	2777·—
Schodnicy 500 kor.	670·—	679·—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	—·—	—·—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	296·—	300·—
N. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5. pr.	117·40	117·60
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	239·90	240·10
Paryż za 100 franków	95·25	$95·37\frac{1}{2}$
Petersburg za 100 rubli $5\frac{1}{2}$ pr.	—·—	—·—
Niemieckie banki	117·45	117·70
Włoskie banki	95·30	95·45
Francuskie banki	—·—	—·—
Szwajcarskie banki	95·20	95·35
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11·36	11·40
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·09	19·12
20-markówka	23·47	23·54
Rosyjski półimperyał	—·—	—·—
Niemieckie banknoty za 100 marek	117·35	117·55
Włoskie banknoty za 100 lir.	95·35	95·55
Ruble	$2·53\frac{1}{2}$	$2·54\frac{1}{2}$

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 122.884 [7200 3—3]

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy materyałów faszynowych do budowli wodnych na rzece Popradzie od jaru w Cyganowicach do ujścia do Dunajca km. 8·150—0·000, w ciągu lat 1905, 1906, 1907 i 1908, odbędzie się dnia 26. września 1905 w c. k. Kierownictwie budowie regulacyi Dunajca w Nowym Sączu, o godzinie 12 w południe, publiczna rozprawa ofertowa.

Ilość materyałów w tym czasie dostawić się mające wynosi około:

25.000 m^3 faszyn wiklowych.

50.000 m^3 faszyn lasowych.

750.000 sztuk palików faszynowych.

800 sztuk (wiązek) świeżych witek wiklowych, o ogólnej wartości fiskalnej około 160.000 kor.

Wykazane powyżej ilości materyałów mogą być w razie zwiększenia lub zmniejszenia zapotrzebowania o 20% zwiększone lub zmniejszone, a przedsiębiorca nie może w razie zwiększenia dostawy żądać wyższej ceny za materyały w większej ilości dostarczone, ani też rościć sobie jakichkolwiek pretensyi do c. k. Skarbu państwa w razie zmniejszenia dostawy.

Warunki dostawy i ceny jednostkowe przejrzeć można w godzinach urzędowych, w wymienionem c. k. Kierownictwie, gdzie także do godziny 12 w południe w dniu rozprawy wnoszone być mają oferty, sporządzone według przepisanego wzoru, zaopatrzone marką stemplową na 1 koronę i we wadyum w kwocie 8.500 (ośmtysięcy pięćset) kor. w gotówce lub w papierach wartościowych pupilarnych.

W ofercie ma być ofiarowany jednolity opust z cen fiskalnych, wyrażony dla całej dostawy cyframi i słowami.

Oferty wniesione po rozpoczęciu rozprawy lub po terminie oznaczonym, nie będą wcale przyjęte, oferty zaś oddane w innym urzędzie albo nie zaopatrzone stemplem lub wadyum, nie sporządzone ściśle według przepisanego wzoru, opiewającego na częściową dostawę, wreszcie wyrażające różnoraki opust z cen fiskalnych różnych materyałów lub zaopatrzone dopiskami nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 7. września 1905.

Wzór oferty.

OFERTA.

(Stempel 1 kor.) mocą której ja niżej podpisany obowiązuję się w ciągu lat 1905, 1906, 1907 i 1908 dostarczać w ilościach i w terminach przez c. k. Kierownictwo budowy regulacyi Dunajca w Nowym Sączu wyznaczyć się mających, materyały faszynowe, potrzebne do budowli wodnych na Popradzie od jaru w Cyganowicach do ujścia do Dunajca km. 8·150—0·000, a to: faszyny wiklowe i lasowe, świeże witki wiklowe i kołki, pod zastrzeżeniami w obwieszczeniu podanymi, za opustem . . . .
(cyframi i słowami) odsetek z cen fiskalnych.

Warunki licytacyjne są mi dokładnie znane i poddaję się im bez jakichkolwiek zastrzeżeń.

Jako wadyum składam . . . .

W Nowym Sączu, 26. września 1905.

Imię i nazwisko oferenta:

[7204 3—3]

Sądowa Hala aukcyjna we Lwowie ul. Jagiellońska l. 15.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) przed południem od 8 do 12 godziny, po południu od 2 do 6 — w soboty po południu od 3 do 8.

Licytacye:

Poniedziałek 18. września 1905 od 10 do 12 godz.: meble, sukna różne i towary korzenne.

Wtorek 19. września 1905 od 10 do 12 godz.: meble, obrazy olejne, kosztowności i przybory wodociągowe.

Środa 20. września 1905 od 10 do 12 godz.: meble, kasa, fortepian i maszyna krawiecka.

Czwartek 21. września 1905 od 10 do 12 godz.: towary bławatne, galanteryjne, papierowe, klozety i muszle wodociągowe.

Piątek 22. września 1905 od 10 do 12 godz.: meble, fortepian, kasa, wino i towary kolonialne.

Sobota 23. września 1905 od 4 do 8 godz.: tanie meble i sprzęty domowe.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w hali przed licytacyą w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 10. września 1905.

L. 122.883 [7199 3—3]

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy materyałów faszynowych do budowli wodnych na rzece Dunajcu od km. 150·24 do km. 148·64 pod Krościenkiem, w ciągu lat 1905 i 1906, odbędzie się dnia 27. września 1905 w c. k. Kierownictwie budowy regulacyi Dunajca w Nowym Sączu o godzinie 12 w południe publiczna rozprawa ofertowa.

Ilość materyałów w tym czasie dostawić się mająca wynosi około:

5300 m^3 faszyn wiklowych,

10700 m^3 faszyn lasowych,

160000 sztuk palików faszynowych,

500 szuk palików płotkowych,

200 sztuk (wiązek) świeżych witek wiklowych o ogólnej wartości fiskalnej około 35.000 koron.

Wykazane powyżej ilości materyałów mogą być w razie zwiększenia lub zmiejszenia zapotrzebowania o 20% zwiększone lub zmniejszone a przedsiębiorca nie może w razie zwiększenia dostawy żądać wyższej ceny

za materyały w większej ilości dostarczone, ani też rościć sobie jakichkolwiek pretensyj do c. k. Skarbu państwa w razie zmniejszenia dostawy.

Warunki dostawy i ceny jednostkowe przejrzeć można w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Kierownictwie gdzie także do godziny 12 w południe w dniu rozprawy wnoszone być mają oferty sporządzone według przepisanego wzoru zaopatrzone marką stemplową na 1 kor. i we wadyum w kwocie 1800 kor. to jest tysiąc osiemset kor. w gotówce lub w papierach wartościowych pupilarnych.

W ofercie ma być ofiarowany jednolity opust z cen fiskalnych, wyrażony dla całej dostawy cyframi i słowami.

Oferty wniesione po rozpoczęciu rozprawy lub po terminie oznaczonym nie będą wcale przyjęte, zaś oferty oddane w innym urzędzie albo nie zaopatrzone stemplem lub wadyum, nie sporządzone ściśle według przepisanego wzoru, opiewające na częściową dostawę, wreszcie wyrażające różnoraki opust z cen fiskalnych różnych materyałów lub zaopatrzone dopiskami, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 7. września 1905.

(Wzór oferty)
OFERTA

mocą której ja niżej podpisany, obowiązuję się w ciągu lat 1905 i 1906 dostarczać w terminach przez c. k. Kierownictwo budowy regulacyi Dunajca w Nowym Sączu wyznaczyć się mających, materyały faszynowe potrzebne do budowli wodnych na Dunajcu od km. 150·24 do km. 148·64 pod Krościenkiem faszyny wiklowe i lasowe, świeże witki wiklowe i kołki, w ilości i pod zastrzeżeniami w obwieszczeniu podanymi za opustem . . . . (cyframi i słowami) odsetek z cen fiskalnych.

Warunki licytacyjne są mi dokładnie znane i poddaję się im bez jakichkolwiek zastrzeżeń.

Jako wadyum składam . . . . . .
. . . .

W Nowym Sączu 27. września 1905.
Imię i nazwisko oferenta
. . . .

L. 122 882. [7198 3—3]

Obwieszczenie.

Celem zabezpieczenia dostawy materyałów faszynowych do budowli wodnych na rzece Dunajcu pod Kadczą od km. 121·2 do km. 123·4 w ciągu lat 1905, 1906 i 1907 odbędzie się dnia 28. września 1905 w c. k. Kierownictwie budowy regulacyi Dunajca w Nowym Sączu o godz. 12 w południe publiczna licytacya ofertowa.

Ilość materyałów w tym czasie dostawić się mająca wynosi około:
8400·44 m^3 faszyn wiklowych,
16.800·88 m^3 faszyn lasowych,
252.000 sztuk kołków faszynowych,
300 sztuk (wiązek) świeżych witek wiklowych, w ogólnej wartości fiskalnej około 56.000 90 kor.

Wykazane powyżej ilości materyałów mogą być w razie zwiększenia lub zmniejszenia zapotrzebowania o 20% zwiększone lub zmniejszone a przedsiębiorca nie może w razie zwiększenia dostawy żądać wyższej ceny za materyały w większej ilości dostarczone, ani też rościć sobie jakiekolwiek pretensye do c. k. Skarbu państwa w razie zmniejszenia dostawy.

Warunki dostawy i ceny jednostkowe przejrzeć można w godzinach urzędowych w wymienionem c. k. Kierownictwie gdzie także do godziny 12-tej w południe w dniu rozprawy wnoszone być mają oferty, sporządzone według przepisanego wzoru, zaopatrzone marką stemplową na 1 kor. i we wadyum w kwocie 2850 (dwa tysiące ośmset pięćdziesiąt) koron, w gotówce lub w papierach wartościowych pupilarnych.

Oferty wniesione po rozpoczęciu rozprawy lub po terminie oznaczonym nie będą wcale przyjęte, zaś oferty oddane w innym urzędzie albo nie zaopatrzone stemplem lub wadyum, nie sporządzone ściśle według przepisanego wzoru, opiewające na częściową dostawę, wreszcie wyrażające różnoroday opust z cen fiskalnych różnych materyałów lub zaopatrzone dopiskami nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 7. września 1905.

(Wzór oferty).

Stempel
1 Kor. OFERTA

mocą której ja niżej podpisany obowiązuję się w ciągu lat 1905, 1906 i 1907 dostarczać w terminach przez c. k. Kierownictwo budowy regulacyi Dunajca w Nowym Sączu wyznaczyć się mających materyały faszynowe, potrzebne do budowli wodnych na Dunajcu od km. 121·2 do km. 123·4 pod Kadczą, faszyny wiklowe i lasowe, świeże witki wiklowe i kołki, w ilości i pod zastrzeżeniami w obwieszczeniu podanymi, za opustem . . . . (cyframi i słowami) odsetek z cen fiskalnych.

Warunki licytacyjne są mi dokładnie znane i poddaję się im bez jakichkolwiek zastrzeżeń.

Jako wadyum składam . . . .
Nowy Sącz, 28. września 1905.
(Imię i nazwisko oferenta)

L. cz. E. 1111/5 (8) [7225 2—3]

Na żądanie Schulima Frieda w Medenicach, zastąpionego przez adw. dra Klemensa Sokala we Lwowie, odbędzie się dnia 10. października 1905 godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12, licytacya realności lwh. 567 ks. gr. gm. kat. Krechowice objętej, w skład której wchodzą grunta gospodarskie.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 12.930 kor.

Najniższa cena wynosi 8620 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Rożniatów, dnia 2. września 1905.

L. cz. E. 906/5 (3) [7239]

Dnia 28. września 1905 o godz. 9 rano w sądzie niżej wymienionym, odbędzie się licytacya realności whl. 115, 331 i 1/4 części realności whl. 29 gminy Staresioło objętych.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione na 3923 kor. 74 hal.

Najniższa cena wynosi 2614 kor. 94 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Bóbrka, dnia 10. sierpnia 1905.

L. cz. E. 3465 5 [7245]

Zobowiązani Iwan Mełnyk i tow.
w Rypiance.

Na żądanie Samuela Fruchtermanna w Kałuszu, odbędzie się dnia 25. września 1905 o godz. 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w sali Nr. III. w Kałuszu, licytacya połowy realności whl. 141 gm. Rypianka objętej.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2000 kor.

Najniższa cena wynosi 1333 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupiena, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kałusz, dnia 19. sierpnia 1905.

L. cz. E. 152/5 (15) [7247]

Na żądanie Kasy sierocej c. k. sądu powiatowego w Ropczycach, zastąpionej przez naczelnika sądu radcy sądu krajowego Scibora, odbędzie się dnia 11. października 1905 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 33, w sądzie tut., licytacya realności lwh. 96 ks. gr. gm. kat. Nockowa, dłużnika Antoniego Szeinera własność stanowiącej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1120 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 6747 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 34.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ropczyce, dnia 29. sierpnia 1905.

L. cz. E. 741/5 (6) [7246]

Na żądanie Schmerla Starera, odbędzie się dnia 26. września 1905 godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 w Ottynii, licytacya realności whl. 167 ks. gr. gm. Winograd objętej, Ołeksy Kondrata własnej, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 3334 kor.

Najniższa cena wynosi 2222 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ottynia, dnia 1. sierpnia 1905.

L. cz. E. 1579/5 (3) [7219]

Na żądanie Jana i Katarzyny Dziołów, odbędzie się dnia 24. października 1905 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 27 w Mielcu licytacya 1/8 części realności lwh. 198 ks. gr. gm. Borowa wraz z przynależnościami, składającemi się z budynków gospodarskich i gruntu.

Nieruchomość, wystawiona na licytację jest oceniona na 702 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 468 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. 28.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mielec, dnia 22. sierpnia 1905.

L. cz. E. 1486/5 (4) [7253]

Dnia 25. października 1905 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19, licytacya posiadłości wiejskiej whl. 89 kgr. Dżurów.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 1265 kor. 45 hal.

Najniższa cena wynosi 844 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, które się równocześnie zatwierdza, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zabłotów, dnia 1. września 1905.

L. cz. E. III. 1214/5 (5) [7214]

Dnia 17. października 1905 o godz. 9 rano w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, odbędzie się licytacya 1/3 części whl. 196 gminy Delatyn.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę jest oceniona na 500 kor.

Najniższa cena wynosi 333 kor. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupna, przejrzeć w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Delatyn, dnia 30. sierpnia 1905.

L. cz. E. 1589/5 (4) [7254]

Dnia 18. października 1905 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 19, licytacya realności obj. whl. 2, b) whl. 244, c) whl. 1023 i d) 4/5 części whl. 1356 kgr. Demycze wraz z przynależnościami, składającemi się z inwentarza.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione na a) 2255 kor. 32 hal., b) na 2370 kor. 80 hal., c) na 1267 kor., d) na 507 kor. 20 hal., przynależności zaś ad b) na 990 kor.

Najniższa cena wynosi 1504 kor., 2242 kor., 846 kor., 338 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokoły ocenienia może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zabłotów, dnia 1. września 1905.

Konkursa.

L. w. p. 2738/1905. [7146 3—3]

Konkurs.

Wydział Rady powiatowej w Gródku Jagiellońskim rozpisuje ponowny konkurs na posadę lekarza okręgowego w Lubieniu wielkim, który obejmuje 14 gmin i obszarów dworskich z ludnością 12.704 na obszarze 14.607 hektarów z siedzibą lekarza okręgowego w Lubieniu wielkim.

Obowiązki lekarza okręgowego określa instrukcya wydana przez c. k.

Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym a mianowicie § 14 rozporządzenia wykonawczego do ustawy z 2. lutego 1891 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 82 Cz. XXII.

Dla lekarza okręgowego w Lubieniu wielkim wyznaczoną została płaca roczna 1000 kor. i ryczałt roczny na koszta podróży służbowych w kwocie 600 kor.

Ubiegający się o powyższą posadę winni wykazać, iż posiadają następujące warunki:

1. prawo obywatelstwa austryackiego,
2. dyplom doktora medycyny uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej.
3. nieskazitelny charakter,
4. znajomość obu języków krajowych,
5. praktykę najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim,
6. dostateczną fizyczną zdatność.

Należycie udokumentowane podania winne być wniesione do Wydziału powiatowego w Gródku najpóźniej do dnia 30. września 1905.

Z Wydziału Rady powiatowej.
Gródek, dnia 2. września 1905.
Prezes: A. Brunicki w. r.

L. cz. Prez. 472 (6/5) [7191 2—3]

C. k. sąd powiatowy w Bieczu przyjmie z dniem 1. października 1905 dwóch pomocniczych funkcyonaryszów kancelaryjnych stałych za dziennym wynagrodzeniem 2 kor. 20 hal.

Świadectwa wymagane, a w szczególności z pierwszego egzaminu kancelaryjnego.

Biecz, dnia 8. września 1905.

L. 118 [7258 1—3]

Konkurs.

Celem obsadzenia posady asystenta przy c. k. szkole położnych we Lwowie rozpisuje się niniejszem konkurs.

Powyższa posada będzie nadaną na czas od 1. października 1905 do końca września 1908 doktorowi wszech nauk lekarskich, który obowiązany będzie mieszkać w zakładzie.

Asystent otrzyma na czas od 1. października 1905 do końca grudnia 1905 remuneracyę w kwocie 200 kor., od 1. stycznia 1906 aż do końca września 1908 pobierać będzie remuneracyę w kwocie rocznych 1200 kor. w ratach miesięcznych.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania swe należycie udokumentowane na ręce c. k. krajowego referenta sanitarnego we Lwowie jako Dyrektora szkoły najdalej do 28. września 1905.

Dyrekcya szkoły położnych.
Lwów, dnia 13. września 1905.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. 106/5 (2) [7257]

Ogłoszenie.

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§ 489 i 493 p. k. i § 37 ust. pras., że treść artykułów umieszczonych w Nr. 37 czasopisma: „Monitor" z dnia 10. września 1905 pod tytułem: 1) „Wiedeń w roli dawcy praw obywatelskich na Węgrzech!" od „Najjaśniejszy Pan" do „inne języki" i 2) „Z królestwa Mory" od „chyba jedynie" do „wyżej jedzie", od „Podatnicy, oddani" do „etykiety urzędowej!" i „Dawniej wieszano" do „podatkowych" zawiera znamiona zbrodni z § 63 i występku z § 300 u. k., tudzież art. IV. z 17/12 1862 Nr. 8 Dz. p. p. ex 1863 a zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tych artykułów, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 13. września 1905.

Z. 209. [7256]

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Bozen hat mit Erkenntnisse vom 7. September 1905, Pr. 5 5, die Weiterverbreitung der Nr. 202 der Zeitschrift: „Bozner Zeitung" vom 4. September 1905 wegen des Artikels: „Österreich sucht neue Abenteuer am Balkan" in der Stelle von „Es finden fortwährend Truppenverschiebungen" bis „förmlich überfüllt ist" auf Grund des Art. IX. des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Kuratele.

L. cz. L. VIII. 5/4 (7) [7111 2—3]

Maryanna z Pawlikowskich Orawcowa oddaną została pod kuratelę z powodu niedołęstwa umysłowego.

Kuratorem jej ustanowiony został Józef Stoch z Poronina.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Nowy Targ, dnia 2. marca 1905.

L. cz. P. 170/5 (11) [6950 2—3]

Teodor Pichur z Busowisk został uznany marnotrawcą a kuratorem jego ustanowiono Mikołaja Łytysza z Busowisk.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Stary Sambor, dnia 17. sierpnia 1905.

L. cz. P. 224/5 (1) [6967 2—3]

Za umysłowo chorą uznano Julię Martynowicz zam. Jakimów w Mieczyszczowie.

Kuratorem jej ustanowiono Fedka Semenów w Mieczyszczowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Brzeżany, dnia 21. lipca 1905.

L. cz. P. VI. 194/5 (6) [7038 2—3]

Józef Fedzian z Dawidkowiec uznany marnotrawcą, kuratorem jego Petro Wowk z Dawidkowiec.

C. k. Sąd powiatowy.
Czortków, dnia 20. czerwca 1905.

L. cz. P. 202/5 (2) [7088 2—3]

Jan Murski z Turówki został uznany marnotrawcą a kuratorem jego ustanowiono Fedora Ulicznego z Turówki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Skałat, dnia 12. sierpnia 1905.

L. cz. P. 112 5 (2) [7082 2—3]

Wojciech Kociołek i Katarzyna Kociołek uznani za niedołężnych umysłowo — kuratorem ich Karol Świgut w Kamionce wielkiej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Grybów, dnia 20. lipca 1905.

L. cz. P. 88/98 (21) [6952 2—3]

Kuratela nad marnotrawcą Michałem Pawlikiem dawniej z Drużkowa obecnie z Wiatrowic została uchylona.

C. k. Sąd powiatowy.
Zakliczyn, 16. marca 1904.

L. cz. P. 188/5 (2) [7179 2—3]

Mikołaj Semczyszyn został uznany marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Antoniego Jaźwińskiego z Kołodziejówki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Skałat, dnia 17. lipca 1905.

L. cz. P. III. 75/5 [7141 2—3]

Onufry Pendykowski z Pomorzec uznany marnotrawcą.

Kurator Iwan Masztaler.

C. k. Sąd powiatowy.
Buczacz, dnia 14. czerwca 1905.

L. cz. P. VI. 106/5 (1) [7152 2—3]

Franciszek Brożyna został uznany za umysłowo chorego, a kuratorem jego ustanowiono Stanisława Brożynę.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Tarnopol, 1. lipca 1905.

L. cz. P. 8/5 (7) [7252 1—3]

Za umysłowo chorego uznano Jana Podlisieckiego w Winnikach.

Kuratorem jego ustanowiono Piotra Obaranca w Winnikach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Winniki dnia 1. lutego 1905.

L. cz. L. 142 4 (7) [7251 1—3]

Za marnotrawnego uznano Józefa Czutkowskiego w Bilce królewskiej.

Kuratorem jego ustanowiono Jacentego Filozofa z Bilki królewskiej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Winniki, dnia 28. września 1904.

L. cz. P. 102 5 (5) [7250 1—3]

Za umysłowo chorego uznano Hnata Stachów w Gajach.

Kuratorem jego ustanowiono Iwasa Jawnego w Gajach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Winniki, dnia 21. czerwca 1905.

L. cz. P. 110/5 (7) [7249 1—3]

Za marnotrawnego uznano Adama Bolibrucha w Pikułowicach.

Kuratorem jego ustanowiono Józefa Bolibrucha w Pikułowicach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Winniki, dnia 8. lipca 1905.

L. cz. P. 202/5 (5) [7221]

Za marnotrawczynię uznano Paraskę z Bakajów Horodenko, rolniczkę w Kniażdworze.

Kuratorem jej ustanowiono Petra Horodenko, gospodarza w Kniażdworze.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Peczeniżyn, dnia 1. sierpnia 1905.

L. cz. P. IX. 213/5 (8) [7233]

Iwan Seminacz, syn Pantaleona w Hłuboczku wiekim uznany za marnotrawnego.

Kuratorem jego ustanowiony Michał Połotnianka.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Tarnopol, dniu 1. lipca 1905.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. III. 151/5 (3) [7193 3—3]

Przeciw nieobecnej Maryannie ze Sydoryków Pysznik z Hyrowej wniósł Hryć Sydoryk z Mszany skargę o unieważnienie aktu notaryalnego i wpisu hipotecznego.

Ustna rozprawa odbędzie się dnia 7. listopada 1905 o godz. 9 rano w biurze Nr. 4.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanej kuratorem Stanisław Brzękowski c. k. notaryusz w Dukli, będzie ją zastępował, dopóki się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dukla, dnia 8. lipca 1905.

[7205 2—3]

Obwieszczenie.

Panowie drowie Fischel Katz, Mikołaj Zelechowski i Maksymilian Finkelstein wpisani zostali z dniem 1. września 1905 na listę adwokatów z siedzibą: pierwszy w Rohatynie, drugi w Stanisławowie a ostatni w Kałuszu.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, 1. września 1905.

L. 68.830/05 [7255 2—3]

Kazimierz Przybysławski, właściciel dóbr w Uniżu, wniósł podanie o przeprowadzenie dochodzenia i wydanie wodno prawnego konsensu na urządzenia wodne dla projektowanej elektrowni w Uniżu mianowicie na ujęcie wody rzeki Dniestru w km. 185·0 poniżej Woziłowa, przeprowadzenie jej w ilości 70 m³ na sekundę tunelu na jego własnym gruncie, do turbinowej komory wspomnianej elektrowni i na odprowadzenie tej roboczej wody napowrót do Dniestru w klm. 158·053 poniżej miejscowości Uniż.

Celem zbadania czy wykonanie projektowanych urządzeń wodnych dopuszczalne jest ze względu na interesy publiczne w szczególności ze względu na spławność i żeglugę Dniestru, tudzież ze względu na prawa osób trzecich, c. k. Namiestnictwo wyznacza termin do komisyjnych dochodzeń na 10. października 1905 z uwagą, że nie podniesione już pierwej zarzuty przeciw projektowi wniesione być mają tem pewniej przy komisyjnej rozprawie, ile że w przeciwnym razie uważanoby interesowanych jako zgadzających się z zamierzonem przedsiębiorstwem i wydanoby orzeczenie bez względu na późniejsze zarzuty.

Jeden egzemplarz projektu wyłożony jest w c. k. Starostwie w Horodence do przejrzenia dla ogółu.

Komisya zbierze się w powyższym terminie o godz. 9 przed południem we dworze w Uniżu.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 9. września 1905.

L. cz. Prez. 1575. (18 P./5) [7237 1—3]

Obwieszczenie.

Jego Ekscelencya Pan Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego zamianował na mocy § 301 proc. kar. dla czwartej, dnia 27. listopada 1905 o godz. 9 przed południem rozpoczynającej się zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądu przysięgłych c. k. sądu obwodowego w Brzeżanach, przewodniczącym c. k. Radcę Dworu Willibalda Prussaka, a zastępców przewodniczącego: radcę wyższego sądu krajowego Macieja Kaszewkę i radców sądu krajowego Marcelego Pileckiego, dra Fryderyka Jakubowskiego, Edwarda Hermanowicza i Filemona Metellę.

Prezydyum c. k. sądu obwodowego.
Brzeżany, dnia 12. września 1905.

L. cz. C. 225/5 (1) [7241]

Przeciw niewiadomemu Antoniemu Lignarowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Bieczu przez Wojciecha Lignara w Bieczu pozew o zniesienie wspólności realności lwh. 415 gminy Biecz i lwh. 61 gm. Grudna kępska.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 21. września 1905 godzina 9 przed południem w tut. sądzie biuro Nr. 1.

Celem strzeżenia praw Antoniego Lignara, ustanawia się pana Bolesława Gawrońskiego, c. k. notaryusza w Bieczu kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Biecz, dnia 8. września 1905.

L. cz. C. I. 394/5 (1) [7244]

Przeciw Antschlowi Fischler przedtem w Jezierzanach, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Borszczowie przez Arona Bema Sperlinga pozew o 1000 kor.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę do rozprawy na dzień 22. września 1905 godzina 9 rano w sali rozpraw Nr. 2.

Celem strzeżenia praw Antschla Fischlera, ustanawia pana adwokata dr. Izydora Frieda w Borszczowie kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie Antschla Fischlera na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Borszczów, dnia 31. sierpnia 1905.

L. cz. C. II. 413/4 (2) [7238]

Przeciw Seńkowi Nebesio, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sanoku przez Dmytra Nebesio pozew o 66 dolarów 330 kor. zpn.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 10. października 1905 o godzinie 10 rano.

Celem strzeżenia praw Seńka Nebesio, ustanawia się pana dr. Slączka, adwokata w Sanoku kuratorem.

Tenże kurator zastępować będzie powyższego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sanok, dnia 7. września 1905.

L. 133.299

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 14. września 1905 l. 133.299 o wyłączeniu niektórych miejscowości powiatów Bóbreckiego, Buczackiego i Żydaczowskiego z obszarów zamkniętych obwieszczeniem z 25. sierpnia 1905 l. 123.981 z powodu zarazy pyska i racic.

Ze względu na obecny stan zarazy pyska i racic w powiatach Buczackim i Żydaczowskim c. k. Namiestnictwo wyłącza z obszarów zamkniętych obwieszczeniem z 25. sierpnia 1905 l. 123.981 gminy z przysiółkami i obszary dworskie:

a) **w powiecie politycznym Bóbrka:** Borodczyce, Czastotyn, Zalesce;

b) **w powiecie politycznym Buczacz:** Buczacz, Cwitowa, Horyhlady, Hubin, Koropiec, Kościelniki, Kośmierzyn, Nagórzanka, Podlesie, Podzameczek, Porchowa, Potok złoty, Pyszkowce, Scianka, Skomorochy, Snowidów, Sokulec, Trybuchowce, Woziłów, Żabrody;

c) **w powiecie politycznym Żydaczów:** Demenka leśna, Folwarki żydaczowskie, Iwanowce, Hnizdyczów, Międzyrzecze, Rogóżno, Turady, Wołczniów, Wolica hnizdyczowska, Żydaczów i pozwala na obrót zwierzętami racicowemi w tych miejscowościach w granicach obowiązujących przepisów.

Inne postanowienia obwieszczenia z 25. sierpnia 1905 l. 123.981 pozostają nadal w mocy.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 15. września 1905.

L. cz. hip. 6444/5 [7261]

Celem strzeżenia praw niewiadomego z życia i miejsca pobytu Macieja Debiszyńskiego, właściciela 2/5 realności pod lkons. 334/4 Nr. orj. 12 ul. św. Wojciecha we Lwowie whl. 311 IV. ks. gr. gm. Lwów — i jego zastępców ustanowił sąd w sprawie sprostowania mylnych wpisów w księdze gruntowej, kuratorem p. adw. dra Konstantego Lewickiego i wyznaczył audyencyę po myśli § 104 u. h. na 26. września 1905 o 11 godz. rano.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VIII.
Lwów, dnia 9. września 1905.

L. 106.914. [7062]

Obwieszczenie.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że w myśl § 22 ustawy z dnia 25. października 1896 dz. p. p. Nr. 220 ustępują z końcem roku 1905 następujący wybrani członkowie i zastępcy członków tutejszo-krajowych komisyj podatku zarobkowego.

L. porz.	Władza podatkowa I. instancyi (Starostwo)	Okręg rozkładowy	klasa	Imię i nazwisko ustępujących członków	Imię i nazwisko ustępujących zastępców członków
1	Biała	Powiat polityczny Biała	III.	Linnert Gustaw	Gall Franciszek
			IV.	Dieżki Karol	Kotiers Andrzej
2	Bóbrka	Powiat polityczny Bóbrka	III.	Weiler Mojżesz	Getreu Eisig
			IV.	Gold Szaja	Wind Izrael Mendel
3	Bochnia	Powiat polityczny Bochnia	III.	Weisło Andrzej, dr.	Nebenzahl Aron
			IV.	Manne Leib	Natowicz Szymon
4	Bohorodczany		III.	Margosches Leizer Jossel	Thau Rubin
			IV.	Schleifer Moses	Sobek Izaak Samuel
5	Borszczów	Powiat polityczny Borszczów	III.	Witosławski Teofil	Bergmann Leibisch
			IV.	Eisenberg Jechil	Feuerstein Aron
6	Brody	Powiat polityczny Brody	III.	Janiszewski Władysł.	West Feliks
			IV.	Fadenhecht Jakób	Nagler Nathan
			IV.	Tartakower Nathan	Brauner Simon
7	Brzesko	Powiat polityczny Brzesko	III.	Hofstätter Izrael	Finder Kiwa
			IV.	Nodzyński Karol	Stypulski Jan
8	Brzeżany	Powiat polityczny Brzeżany	III.	Schenkaz Mojż., dr.	Schummer Aba
			IV.	Sauer Kasiel	Margulies Leib
9	Brzozów	Powiat polityczny Brzozów	III.	Marin Stanisław	Kotowicz Tadeusz
			IV.	Laufer Schulim	Stieglitz Efroim
10	Buczacz	Powiat polityczny Buczacz	III.	Neumann Joel	Safrin Szaja
			IV.	Stern Benrard	Pompan Matias
11	Chrzanów	Powiat polityczny Chrzanów	III.	Buchsbaum Maurycy	Kurtz Nehemie
			IV.	Buchner Joachim	Grajower Elimelech
12	Cieszanów	Powiat polityczny Cieszanów	III.	Jastrzębski Bolesław	Zbożil Ignacy
			IV.	Fränkel Saul	Kanarek Leizor
13	Czortków	Powiat polityczny Czortków	III.	Stöckel Hersch	Zacharyasiewicz Ant.
			IV.	Rostanowski Szymon	Lisowski Jan
14	Dąbrowa	Powiat polityczny Dąbrowa	III.	Holländer Abraham	Fleischer Izak
			IV.	Rosenthal Benjamin	Sanen Uscher
15	Dobromil	Powiat polityczny Dobromil	III.	Grauer Awigdor	Schuldenfrei Józef
			IV.	Dym Munisch	Sternheim Izaak
16	Dolina	Powiat polityczny Dolina	III.	Krupiński Jan Kanty	Krämer Chaim
			IV.	Geller Naftali	Spiegel Schulim
17	Drohobycz	Powiat polityczny Drohobycz	III.	Taubenfeld Izydor dr.	Frey Juliusz
			IV.	Sternbach Markus	Backenroth Salamon
			IV.	Szwabowicz Karol	Kopalko Emeryk
18	Gorlice	Powiat polityczny Gorlice	III.	Weiss Gerschon	Parnes Mendel
			IV.	Neustettel Berl	Korn Aba
19	Gródek	Powiat polityczny Gródek	III.	Weissmann Edward	Buch Adolf vel Abraham
			IV.	Juzyna Jan	Wirzbiński Tomasz
20	Grybów	Powiat polityczny Grybów	III.	Wiśniowski Leopold	Herbach Izrael
			IV.	Holländer Hirsch	Faber Majer
21	Horodenka	Powiat polityczny Horodenka	III.	Baran Juda Chaim	Gruber Mozes
			IV.	Roszko Antoni, dr.	
22	Husiatyn	Powiat polityczny Husiatyn	III.	Cieński Kazimierz	Weitmann Feibisch (syn Noego)
			IV.	Kawałek Filip	Tennenbaum Józef
23	Jarosław	Powiat polityczny Jarosław	III.	Gaschge Izaak	Kurzmann Juliusz
			IV.	Majka Franciszek	Schneidler Leon, dr.
24	Jasło	Powiat polityczny Jasło	III.	Adamski Roman, dr.	Chrapiński Jan
			IV.	Wiejowski Stanisław	Wolski Antoni
25	Jaworów	Powiat polityczny Jaworów	III.	Barsam Saul	Schächter Herz
			IV.	Katz Samuel Dawid	Winter Arie
26	Kałusz	Powiat polityczny Kałusz	III.	Stanecki Mieczysł. dr.	Wittlin Bernard, dr.
			IV.	Bleiberg Nuchim	Landsmann Berl
27	Kamionka	Powiat polityczny Kamionka	III.	Seiden Mojżesz	Pastel Salamon
			IV.	Halpern Jakób	Kohl Jakób
28	Kolbuszowa	Powiat polityczny Kolbuszowa	III.	Kaufmann Hersch	Seeliger Ludwik, dr.
			IV.	Ekstein Abraham	Spielman Mendel
29	Kołomyja	Powiat polityczny Kołomyja z wyłączeniem miasta Kołomyi z gminą Werbiąż niżny	III.	Baidaff Jakób	Brettler Leizor
			IV.	Baran Nusim	Ketschner Gedajle
30	Kołomyja	Miasto Kołomyja z gminą Werbiąż niżny	III.	Romanowicz Stefan	Biłous Michał
			IV.	Seidmann Józef	Horowitz Emanuel
31	Kosów	Powiat polityczny Kosów	III.	Kułyk Daniel. dr.	Friedmann Juliusz. dr.
			IV.	Engler Dawid	Majer Ichel
32	Kraków	Powiat polityczny Kraków	III.	Rosenzweig Abraham	Schlang Eliasz
			IV.	Pietrzykowski Jan	Helbin Ludwik
33	Krosno	Powiat polityczny Krosno	III.	Jugendfein Jan Kanty, dr.	Kumor Aleksander
					Kaufman Eliasz Chaim
			IV.	Dym Chaim	
34	Łańcut	Powiat polityczny Łańcut	III.	Drucker Getzel	Karasiński Franciszek
			IV.	Bohrer Józef	
35	Limanowa	Powiat polityczny Limanowa	III.	Lipiński Kazimierz	Młodzik Karol, dr.
			IV.	Weinfeld Saul	Führer Berl
36	Lisko	Powiat polityczny Lisko	III.	Grossinger Lazar	Barański Robert
			IV.	Fränkel Mojżesz	Jankiewicz Staniaław
37	Lwów	Powiat polityczny Lwów	III.	Landesberg Maryan	Gerstenfeld Leizor
			IV.	Pick Berl	Wahl Hirsz
38	Mielec	Powiat polityczny Mielec	III.	Nowaczyński Stanisław, dr.	Gutwirth Salamon
			IV.	Hermele Izrael (star.)	Storch Leib
39	Mościska	Powiat polityczny Mościska	III.	Blum Adolf	Landau Julian, dr.
			IV.	Brandler Aron	Fuss Chaim
40	Myślenice	Powiat polityczny Myślenice	III.	Brüll Salamon	Richtmann Jakób
			IV.	Perlroth Izaak	Weiss Maurycy
41	Nadwórna	Powiat polityczny Nadwórna	III.	Berlstein Izydor, dr.	Zwiebel Awner
			IV.	Bodnar Mojżesz	Sobel Berl
42	Nisko	Powiat polityczny Nisko	III.	Zeisel Ozyasz	Jakobi Jakób
			IV.	Segal Mojżesz	Spira Samuel
43	Nowy Sącz	Powiat polityczny Nowy Sącz	III.	Klapholz Mojżesz Mendel	Margulies Markus
			IV.	Silberman Leon, dr.	Domagalski Feliks
44	Nowy Targ	Powiat polityczny Nowy Targ	III.	Mandel Jakób	Stöger Baruch Mendel
			IV.	Walicki Wojciech	Hammerschlag Bern.
45	Peczeniżyn	Powiat polityczny Peczeniżyn	III.	Karabiński Julian	Nosek Józef
			IV.	Hecht Mechel Leib	Kurczak Michał
46	Pilzno	Powiat polityczny Pilzno	III.	Bujnowski Tytus	Rey Mikołaj, hr.
			IV.	Weiss Szymon	Deresiewicz Schulim
47	Podgórze	Powiat polityczny Podgórze	III.	Epstein Leopold	
			IV.	Mroczkowski Stanisł.	Sperling Menasche
48	Podhajce	Powiat polityczny Podhajce	III.	Gross Izaak	
			IV.	Berger Nuchim	Kermesz Boruch
49	Przemyśl	Powiat polityczny Przemyśl z wyłączeniem miasta Przemyśla	III.	Goldmann Abraham	Broch Samuel
			IV.	Herzig Majer	Intrator Izaak Leib
50	Przemyśl	Miasto Przemyśl	III.	Robinsohn Klemens	Godel Józef
			IV.	Hirt Józef	Lewicki Ferdynand
51	Przemyślany	Powiat polityczny Przemyślany	III.	Grossmann Pejsach	Tokarski Stanisław
			IV.	Rosen Jakób	Grosskopf Benjamin
52	Pzeworsk	Powiat polityczny Przeworsk	III.	Schindelheim Hersch	Wodecki Jan
			IV.	Piestrak Wincenty	Leszkowitz Izrael
53	Rawa	Powiat polityczny Rawa	III.	Wassermann Boruch	Alter Meilech
			IV.	Habermann Sacher	Putter Wolf
54	Rohatyn	Powiat polityczny Rohatyn	III.	Weidmann Alter	
			IV.	Breiter Nachman	Reisler Simon
55	Ropczyce	Powiat polityczny Ropczyce	III.	Seiden Aron	Friedberg Sydon, dr.
			IV.	Silbermann Józef	Ehrlich Leib
56	Rzeszów	Powiat polityczny Rzeszów	III.	Kanner Jakób Natan	Tannenbaum Lazar
			IV.	Woźniak Michał	Zwergel Ignacy
57	Rudki	Powiat polityczny Rudki	III.	Lewicki Mieczysław	Łupkowski Juliusz
			IV.	Piotrów Grzegorz	Buchsbaum Aron
58	Sambor	Powiat polityczny Sambor	III.	Finderbusch Filip	Hordiner Sender
			IV.	Hammer Man	Latke Benjamin
59	Sanok	Powiat polityczny Sanok	III.	Herzig Emanuel	Laufer Jakób
			IV.	Pinkas Abraham	Białas Antoni
60	Skałat	Powiat polityczny Skałat	III.	Czaczkes Józef	Badian Wolf
			IV.	Grossberg Berl	Gołębiowski Antoni

L. porz.	Władza podatkowa I. instancyi (Starostwo)	Okręg rozkładowy	klasa	Imię i nazwisko ustępujących członków	Imię i nazwisko ustępujących zastępców członków
61	Śniatyn	Powiat polityczny Śniatyn	III.	Falik Feliks	Schönner Chaim
			IV.	Kohn Józef	Schlossberg Mozes
62	Sokal	Powiat polityczny Sokal	III.	Wysoczański Eugen.	Kraus Józef
			IV.	Abgott Salamon	Graff Andrzej
63	Stanisławów	Powiat polityczny z wyłączeniem miasta Stanisławowa	III.	Zeisler Benjamin	Kalmus Nusim
			IV.	Glasberg Chana	Vogel Meilech
64	Stanisławów	Miasto Stanisławów	III.	Kreisel Chaim Schaja	Hessel Elkune
			IV.	Rubinstein Boruch Kochnan	Perlmutter Nuchin vel Natan
65	Stary Sambor	Powiat polityczny Stary Sambor	III.	Kalman Józef	Lamm Eliasz
			IV.	Aberdam Aron	Berman Hersch
66	Stryj	Powiat polityczny Stryj z wyłączeniem miasta Stryja	III.	Löw Hersch	Adlesberg Feiwel
			IV.	Weissbraun Jakób	Dratter Simon
67	Stryj	Miasto Stryj	III.	Schönfeld Izaak (junior)	Zehngeboth Chaim
			IV.	Horowitz Józef	Schwarzberg Salamon
68	Strzyżów	Powiat polityczny Strzyżów	III.	Kanner Jakób	San Aron
			IV.	Meth Izaak	Nechemie Alter
69	Tarnopol	Powiat polityczny Tarnopol z wyłączeniem miasta Tarnopola	III.	Sochanik Tadeusz	Podlewski Ignacy
			IV.	Mróz Marcin	Koszylowski Eliasz
70	Tarnopol	Miasto Tarnopol	III.	Amarant Adolf	Bard Markus Wolf
			IV.	Hartman Abraham	Belemer Maurycy
71	Tarnobrzeg	Powiat polityczny Tarnobrzeg	III.	Hinzinger Gustaw	Denker Emil
			IV.	Engelberg Herman Meilech	Leibowicz Simche
72	Tarnów	Powiat polityczny Tarnów z wyłączeniem miasta Tarnowa	III.	Keh Mojżesz	Blasenstein Dawid
			IV.	Hirsch Jakób	Weg recte Glotzner Izaak
73	Tarnów	Miasto Tarnów	III.	Silbiger Juliusz	Spiegel Joel
			IV.	Hirsch Fisch	Gertler Leib
74	Tłumacz	Powiat polityczny Tłumacz	III.	Lieblein Asriel	Widder Samuel
			IV.	Preminger Izrael	Berger Pinkas
75	Trembowla	Powiat polityczny Trembowla	III.	Blaustein Józef dr.	Friedmann Wolf Leizor
			IV.	Ploin Chaim	Kupfer Markus
76	Turka	Powiat polityczny Turka	III.	Arzt Henryk	Hönisch Antschel
			IV.	Herzlich Leib	Ertel Jakób (syn Salamona)
77	Wadowice	Powiat polityczny Wadowice	III.	Kluk Teofil	Lisowski Grzegorz
			IV.	Rosenberg Leopold	Wichmann Jan
78	Wieliczka	Powiat polityczny Wieliczka	III.	Miczyński Zygm. dr.	Zimmels Pinkas
			IV.	Laks Majer	Perlberger Chaim Jozue
79	Zaleszczyki	Powiat polityczny Zaleszczyki	III.	Böhmerwald Bernard	Zerygiewicz Izydor
			IV.	Thumin Leib	Selzer Selig
80	Zbaraż	Powiat polityczny Zbaraż	III.	Kruh Jakób	Roniger Maurycy
			IV.	Bieler Dawid Elo	Dubiner Aba
81	Żółkiew	Powiat polityczny Żółkiew	III.	Olearczyk Julian	Bojdek Leib
			IV.	Brodinger Markus	Greidinger Juda Hersch
82	Żydaczów	Powiat polityczny Żydaczów	III.	Abgarowicz Kazim.	Haber Józef
			IV.	Bienstock Jakób	Speuer Ozyasz
83	Żywiec	Powiat polityczny Żywiec	III.	Goldberger Mojżesz	Eisenberg Bernard
			IV.	Bielewicz Piotr	Sikora Wojciech
84	C. k. Administracya podatków w Krakowie	Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie	I.	Strzygowski Karol	Włodzimierski Karol
			II.	Epstein Tadeusz	Mikucki Jerzy
			II.	Federowicz Jan	Ekstein Markus
		Miasto Kraków	III.	Rimler Henryk	Kamsler Henryk
			III.	Sulikowski Aleks.	Jachimski Jan
			IV.	Gross Ignacy	Olejak Jakób
			IV.	Baldinger Daniel	Grünberg Efroim
85	C. k. Administracya podatków we Lwowie	Izba handlowa i przemysłowa Lwów-Brody	I.	Weiser Henryk	Wolski Wacław
			I.	Lilien Adolf, dr.	Wiksel Ignacy
			II.	Wezelak Józef	Neumann Józef
		Miasto Lwów	II.	Löwenheck Jakób	Hainbach Herman
			III.	Halski Walenty	Lintner Józef
			III.	Smoleński Kazimierz	Czaczkes Leon
			III.	Flaczyński Wilhem	Kupczyński Edward
			IV.	Pories Zygmunt r. Schmerl	Ładza Karol

Co do okręgu rozkładowego, powiat polityczny Złoczów utworzyło c. k. Ministerstwo skarbu z powodu wyłączenia na mocy najwyższego postanowienia z dnia 13. sierpnia 1904 z powiatu politycznego złoczowskiego, gmin należących do okręgu sądu powiatowego w Zborowie i utworzenia z tych gmin nowego powiatu politycznego Zborów — rozporządzeniem z dnia 22. listopada 1904 Dz. p. p. Nr. 136 dwa nowe okręgi rozkładowe dla towarzystw podatkowych III. i IV. klasy „powiat polityczny Złoczów" (z wyłączeniem gmin przydzielonych do powiatu politycznego w Zborowie) i „powiat polityczny Zborów".

Wskutek tego rozwiązane zostaną dotychczasowe komisye powszechnego podatku zarobkowego III. i IV. klasy okręgu rozkładowego „powiat polityczny Złoczów" a natomiast utworzone będą zupełnie nowe komisye powszechnego podatku zarobkowego dla wyżej wspomnianych dwóch nowych okręgów rozkładowych.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 30. sierpnia 1905.

Firmy.

L. cz. Firm. 804/5 [7017]

Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej.

Wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych.

Siedziba firmy: Rzeszów.

Brzmienie firmy: Gerschon Cineman.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrób świec, mydła i sprzedaż nafty.

Właściciel (I.): Gerschon Cineman

Dzień wpisu: 19. sierpnia 1905.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 19. sierpnia 1905.

G. Zl. Firm. 179 Sp. I. 127 [7025]

Löschung einer Firma.

Zu löschen ist im Register für Gesellschafts-Firmen.

Sitz der Firma: Biała.

Firmawortlaut: „J. Schottek et Sohn".

Betriebsgegenstand: Selcherei.

Infolge Geschäftsauflösung

Datum der Eintragung: 11. August 1905.

K. k. Kreisgericht als Handelsgericht, Abtheilung II.

Wadowice, am 9. August 1905.

L. cz Firm. 105/5 Stow. C. 37 [7024]

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Brzmienie firmy: Credit und Escompte. Verein für Handel, Gewerbe und Wirtschaft registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung in Żydaczów. — Towarzystwo kredytowe i eskomptowe dla handlu, przemysłu i gospodarstwa, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w Żydaczowie.

Zmiana statutu: § § 1, 2, 3, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 25, 28, 33, 36, 40 i 45 zniesiono.

Wysokość udziału: dotąd 25 kor. obecnie 100 kor.

Ogłoszenia nastąpią w dwutygodniku „Samopomoc" we Lwowie.

Data wpisu: 8. sierpnia 1905.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 4. sierpnia 1905.

L. cz. Firm. 236 3 Stow. II. 98 [7125]

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Dynów.

Brzmienie firmy: Towarzystwo wzajemnego kredytu w Dynowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1. Członek dyrekcyi wystąpił Lische Haber.

2. Członek dyrekcyi wybrany Leib Kasser, kupiec w Dynowie.

Data wpisu: 28. lipca 1905.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 26. lipca 1905.

L. cz. Firm. 807 (5) [7101]

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych przy firmie „Towarzystwo zaliczkowe w Tarnobrzegu spółka zarejestrowana z ograniczoną poręką", że na posiedzeniu rady nadzorczej 7. sierpnia 1905 w miejsce ustępującego zastępcy Dyrekcyi p. Wł. Czeppego wybrano na jeden rok p. Karola Pawlana, pensyonowanego c. k. kapitana na zastępcę dyrektora.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 19. sierpnia 1905.

L. cz. Firm. 811 (5) [7124]

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo gospodarczych przy firmie „Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Rzeszowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką", że na walnem zgromadzeniu członków na dniu 12. marca 1905 odbytem w miejsce zmarłego dyrektora bp. dr. Józefa Fechtdegena wybrany został dyrektorem p. Mojżesz Geschwind z Rzeszowa.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 19. sierpnia 1905.

L. cz. Firm. 453 5 Stow. II. 928 [7167]

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Podzameczek.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek.

1. Członkowie dyrekcyi wylosowani: Michał Wilk i Wawrzyniec Wąsik ponownie wybrani zostali.

Data wpisu: 8. lipca 1905.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Stanisławów, 8. lipca 1905.

G. Zl. Firm. 236 5 [7269]

Kundmachung.

Änderung und Zusatz zu bereits eingetragener Einzelfirma.

Eingetragen wurde im Register für Einzelfirmen.

Sitz der Firma: Kolomea.

Firmawortlaut: Samuel Horowitz.

Betriebsgegenstand: Wechselseskomptgeschäft.

Prokura erteilt: an Rebeka Horowitz.

Datum der Eintragung 22. September 1905.

K. k. Kreis- als Handelsgericht, Abtheilung II.

Kolomea, am 22. August 1905.

L. cz. firm. 467/5 Stow. II. 528 [7166]

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Halicz.

Brzmienie firmy: Towarzystwa zaliczkowe i oszczędności.

Wpisy szczegółowe: rozwiązanie stowarzyszenia i ustanowienie likwidatorów w osobach Mojżesza Schorr, Leizora Wolfa Kern i Abrahama Buchsbauma.

Data wpisu: 13. lipca 1905.

Wierzycieli wzywa się do zgłoszenia swych wierzytelności w stowarzyszeniu.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Stanisławów, 13. lipca 1905.

L. cz. Firm. 680 poj. III. 196 [7159]

Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej.

Wpisano do rejestru hadlowego dla firm pojedynczych.

Siedziba firmy: Kraków.

Brzmienie firmy: „Józef Jacobsohn ajencya handlowa w Krakowie".

Właściciel (I.): Józef Jacobsohn, kupiec w Krakowie.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 29. sierpnia 1905.

L cz. Firm. 513/5 stow. I. 174 [7169]

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych:

Siedziba stowarzyszenia: Stanisławów.

Brzmienie firmy: Towarzystwo bankowe stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: Adolf Byk, Mendel Lebensart.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: dr. Fryderyk Halpern i Samuel Löwenkron obaj w Stanisławowie.

Data wpisu: 19. sierpnia 1905.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 19. sierpnia 1905.

WODOCIĄGI

Ogrzewania, studnie, pompy, łazienki, motory ropne

CHYLEWSKI, HRUBY i Sp.

Biuro techniczne Lwów, Kopernika 15 a.

Reprezentacya Kraków, ul. Szewska 23.

Wszelkie urządzenia mechaniczne.

Po cenach

redakcyjnych ogłoszenia do wszystkich bez wyjątku dzienników **lwowskich, krakowskich, warszawskich, wiedeńskich, czeskich, francuskich etc.,** czasopism fachowych miejscowych, zamiejscowych i zagranicznych, zamówienie na klisze i rysunki do ogłoszeń, **prenumeratę na wszelkie pisma**

przyjmuje

Ajencya dzienników i ogłoszeń SOKOŁOWSKIEGO

we Lwowie, Pasaż Hausmana l. 9.

Kosztorysy gratis

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym petitem 4 halerzy.

Stajnia

na dwa konie zaraz do wynajęcia. Ulica Zyblikiewicza 37.

Polecamy litościwym sercom

65-letnią staruszkę S. J. z Litwy nauczycielkę prywatną, pozostającą bez żadnych środków do życia w największym niedostatku. Łaskawe datki przyjmuje z grzeczności sklep p. Heleny Jaworskiej ul. św. Szymona.

Realność

z 9 ubikacyami, ogrodem o powierzchni 600 sążni kwadr. jest cała lub grunt pod budowę bardzo tanio do sprzedania. Wiadomość: ul. Cetnerowska l. 3 (Łyczaków, ost. stacya kolei elektr.).

Borowiczka

jest najpewniejszym środkiem przeciw **cholerze.** Zamawiać można za zaliczką K. 7·50 w pocztowych demionach po 3¼ litrów w dystylarni

Jakóba Schlesingera

Trencsin Teplitz.

Pięć pokoi,

przedpokój i kuchnia na I. piątrze od 15. września do wynajęcia. Może być ze stajnią. Ul. Zyblikiewicza l. 37.

WINOGRONA STOŁOWE

najpiękniejsza sorta wyborowa zupełnie dojrzałe, słodkie, wielkie . . . . K. 3·—
ŚLIWKI niebieskie słodkie . . . „ 2·40
½ ŚLIWEK ½ WINOGRON . . „ 2·80
MIÓD patoka . . . . „ 7·—
wsystko w 5-klg. paczkach franko za zaliczką wysyła

Sebastyan Hahn, Werschetz (Węgry).

WINOGRONA STOŁOWE

wybrane kosz brutto 5 kg. 3·50 k. Brzoskwinie, jabłka, gruszki, śliwki ananas melony etc. dostarcza w najlepszej jakości franko za pobraniem.

Ant. Jos. Stenadl

Eksport owoców i właściciel winnic

Ung. Weisskirchen.

Poszukuje się

żony po ś. p. Józefie Januszu, byłym członku Stowarzyszenia P. R. pod opieką św. Trójcy w Stan. Zjedn. — w sprawie pośmiertnego. Zmarły pochodził ze wsi Raniszmo, pow. Kolbuszowa w Galicyi. Umarł 14. listopada 1903 r. Ona sama, lub ktoby o niej wiedział raczy dać znać pod adresem Polish Roman Catholic Union, 453—23-rd str., Detroit, United States of Am.

Jednorazowe pociągnięcie

Schichta mydłem

(mydło z jeleniem albo kluczem)

wystarczy

za dwurazowe pociągnięcie

zwykłem mydłem.

Schichta mydło jest najlepsze

i w użyciu najtańsze.

Mapy orograficzne francuskiego sztabu generalnego poszczególnych terenów wojny japońsko-rosyjskiej jakoto: Tcheng te Fou z Niuczwangiem (prowincya Czili) Mukdenu, Władywostoka (Mandżurya), Portu Arthura (półwyspu Liaotung), Korei południowej z wyspą Quelpaert po 1 kor. 50 hal., następnie mapy generalne całego terenu wojny po 1 kor., 1 kor. 20 hal. i po 1 kor. 40 hal., również najnowszą i najdokładniejszą mapę półwyspu Bałkańskiego po 1 kor. 20 hal. wysyłam odwrotnie doliczając portoryum 35 hal. za opaskę poleconą

ST. SOKOŁOWSKI

Biuro dzienników, czasopism i ogłoszeń.

LWÓW, Pasaż Hausmana 9.

Na wszystkie

bez wyjątku PISMA CODZIENNE miejscowe, zamiejscowe, wiedeńskie, zagraniczne, TYGODNIKI, PISMA HUMORYSTYCZNE, ILLUSTRACYE ARTYSTYCZNE, MODY, ŻURNALE, przyjmuje prenumeratę z dostawą w miejscu lub wysyłką na prowincyę po cenach redakcyjnych - - - - - - - - - -

Ajencya dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego

Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Ogłoszenia do wszystkich pism najtaniej.

Już nadeszły!

OKŁADKI NA TYGODNIK ILLUSTROWANY

i do nabycia po 3 kor. 20 hal., z przesyłką pocztową 3 kor. 60 hal. **w biurze ogłoszeń i ekspedycyi Tygodnika illustrowanego**

we Lwowie, Pasaż Hausmana 9.

Pieniądze najlepiej wysyłać przekazem pocztowym.

Miastowe Biuro c. k. austr. Kolei Państwowych we Lwowie

Pasaż Hausmana 9.

Wydaje:

BILETY ZESTAWIALNE (Fahrscheinhefty) **kombinowane-okrężne** (Rundreise) i **powrotne** do wszystkich i ze wszystkich znaczniejszych miejscowości Europy z ważnością 45—60 i 90 dni i **opustem od 12—35 procent** od cen normalnych.

BILETY KARTONOWE zwykłe do wszystkich stacyj w kraju i zagranicą.

Na obecny sezon poleca się zeszyty jazdy powrotne z odpowiednim opustem do wszystkich miejscowości południowych jak: **Biaritz, Fiume (Abbazyi), Wenecyi (Lido), Triestu, Capri, Neapolu, Nizzei, Florencyi, Rzymu etc.**

Do **Karlsbadu, Wrocławia, Drezdna, Lipska, Berlina, Bremy, Hamburga, Paryża** z ważnością 45—60 i 90 dni.

Do Wiednia z ważnością 45 dni.

Sprzedaż wszelkich rozkładów jazdy i przewodników.

Zamówione bilety na prowincyę wysyła się za zaliczką pocztową lub też za pośrednictwem odnośnej stacyi kolejowej.

Przy zamówieniu biletu zestawialnego należy nadesłać 4 koron zadatku i podać dzień od którego bilet ma być ważnym.

Najwięcej rozpowszechnione pismo ilustrowane dla kobiet

Tygodnik Mód i Powieści.

Na rok 1905 zapowiadamy

dwie nowele **Władysława Reymonta** z cyklu

„Nad morzami“,

Gustawa Daniłowskiego **„Laureat“**, Zofii Wójcickiej **„Młodzieniec z Sais“**, i obszerną powieść **Antoniego Miecznika** pod tytułem:

„Księżna Safta“.

W dziale literackim: Nowele, Sprawozdania krytyczne z literatury własnej i obcej, Artykuły w kwestyach społecznych, Korespondencye z głównych ognisk życia europejskiego i t. p.

W dziale mód co tydzień: **Rycinę kolorowaną** mód paryskich i arkusz rysunków z wzorami sukien, okryć, wogóle strojów kobiecych. Co miesiąc: **Wielki arkusz** z krojami i wzorami robót i kilka razy: **Formy z bibułki,** nadsyłane wprost z Paryża, z odpowiednim objaśnieniem w tekście. Co tydzień dział praktyczny p. t.: **Poradnik dla kobiet** w mieście i na wsi, zawierający informacye: Z dziedziny hygieny wedle ostatnich zapatrywań, nauki, dział pedagogiczny, dział technologii gospodarskiej i przemysłu domowego.

Część kulinarna czyli gospodarska prowadzona przez p. **Paulinę Szumlańską.**

Informacye dotyczące bieżącego zainteresowania i popytu pracy dostępnej kobiecie.

Prenumeratę na Lwów i Galicyę przyjmuje:

EKSPEDYCYA „TYGODNIKA MÓD i POWIEŚCI“

Lwów, Pasaż Hausmana 9.

we Lwowie kwartalnie **3 K.** na prow. z przesyłką pocztową **3 K. 60 h.**

Numera okazowe i prospekta gratis.

COLOSSEUM HERMANÓW

Nowe sensacye światowej sławy

od 16. do 30. września **od 16. do 30. września**

La bella Lucia
z trupą weneckich gondolierów
„Serenada na lagunach"

Hill & Hull
Ekscentryczno komiczny akt:
„ŻYWA LALKA"

Evé Nora Ibsen
Najznakomitsza subretka Danii

Montecino i 3 Odaliski
Wspaniałe orygentalne
potpourri akrobatyczne

Księżna
Iwonne de Mayrena
ze swoimi niezwykłej tresury
3-ma słoniami

Lona Revée
Żywe obrazy
podług oryginałów sławnych mistrzów

The 4 SISTERS SALTER
Miniaturi akrobaci

PARNEY and JENKINS
Niezrównani
ameryk. ekscentrycy

Julia Niwińska
wodewilistka.

AWANTURA NA SŁONECZNEJ
farsa w 1 akcie

Osoby:

Baron Filantropski	p. A. Kramarzewski
Euzebia, jego żona	p. T. Tolska
Sebastyan Nitka	p. W. Nynkowski
Rózia, jego żona	p. H. Rawicz
Antoni, służący	p. K. Kopczyński
Teresa, kucharka	p. M. Nynkowska

Reżyserował: p. W. Nynkowski.

American BIO-TABLEAUX
Nowa serya żywych fotografij.

Kierownik artystyczny: Rudolf Franziak.

Początek o godz. 8 wieczór. Orkiestra c. i k. 30 p. p.

W niedziele i święta 2 przedstawienia o godz. 4 po poł. i o 8 wieczór.

Bilety są wcześniej do nabycia w biurze dzienników Plohna, ul. Karola Ludwika 9.

Z drukarni Wł. Łozińskiego, (pod zarządem J. Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon Nr. 527. Papier z fabryki Braci Fiałkowskich.